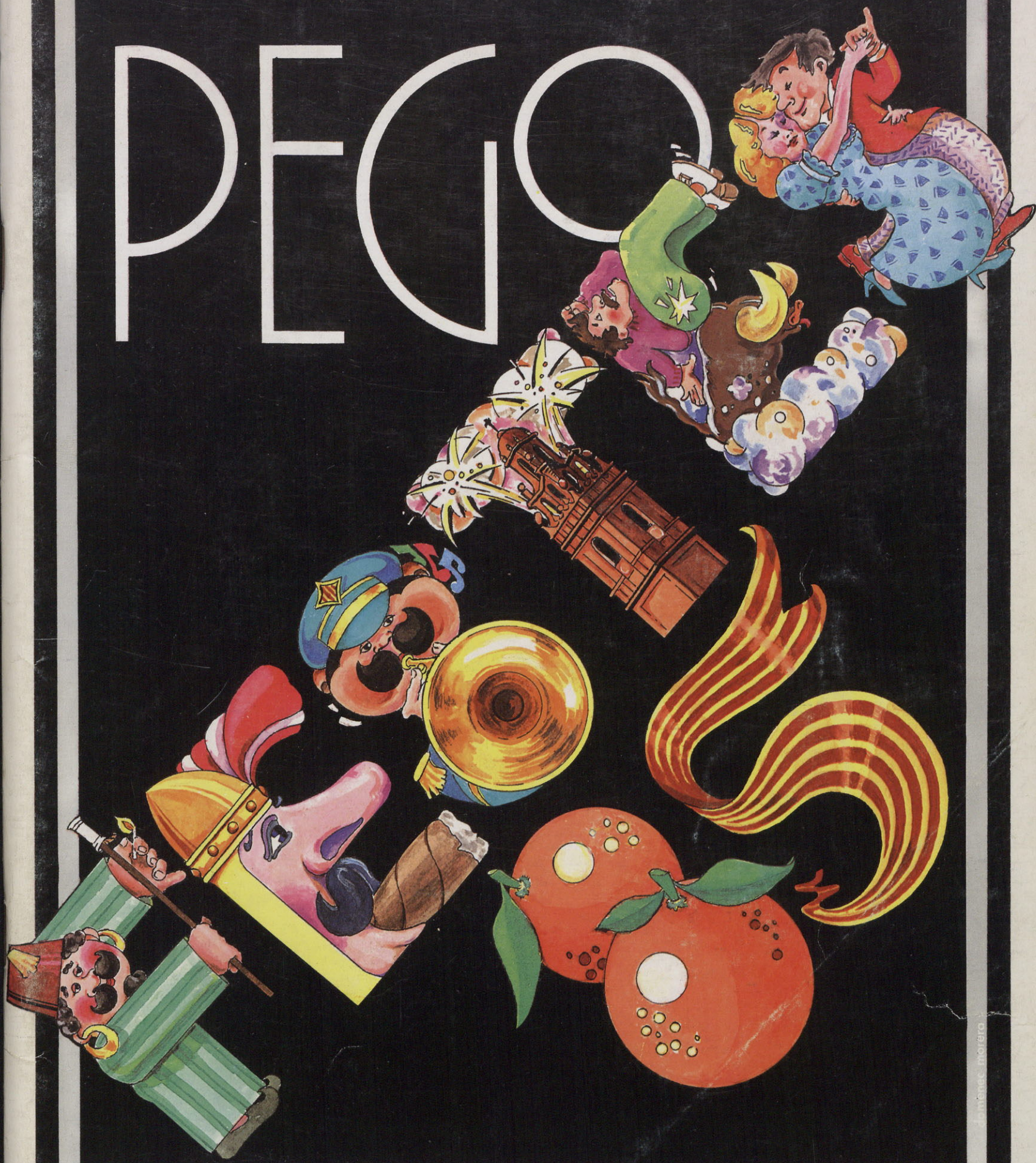
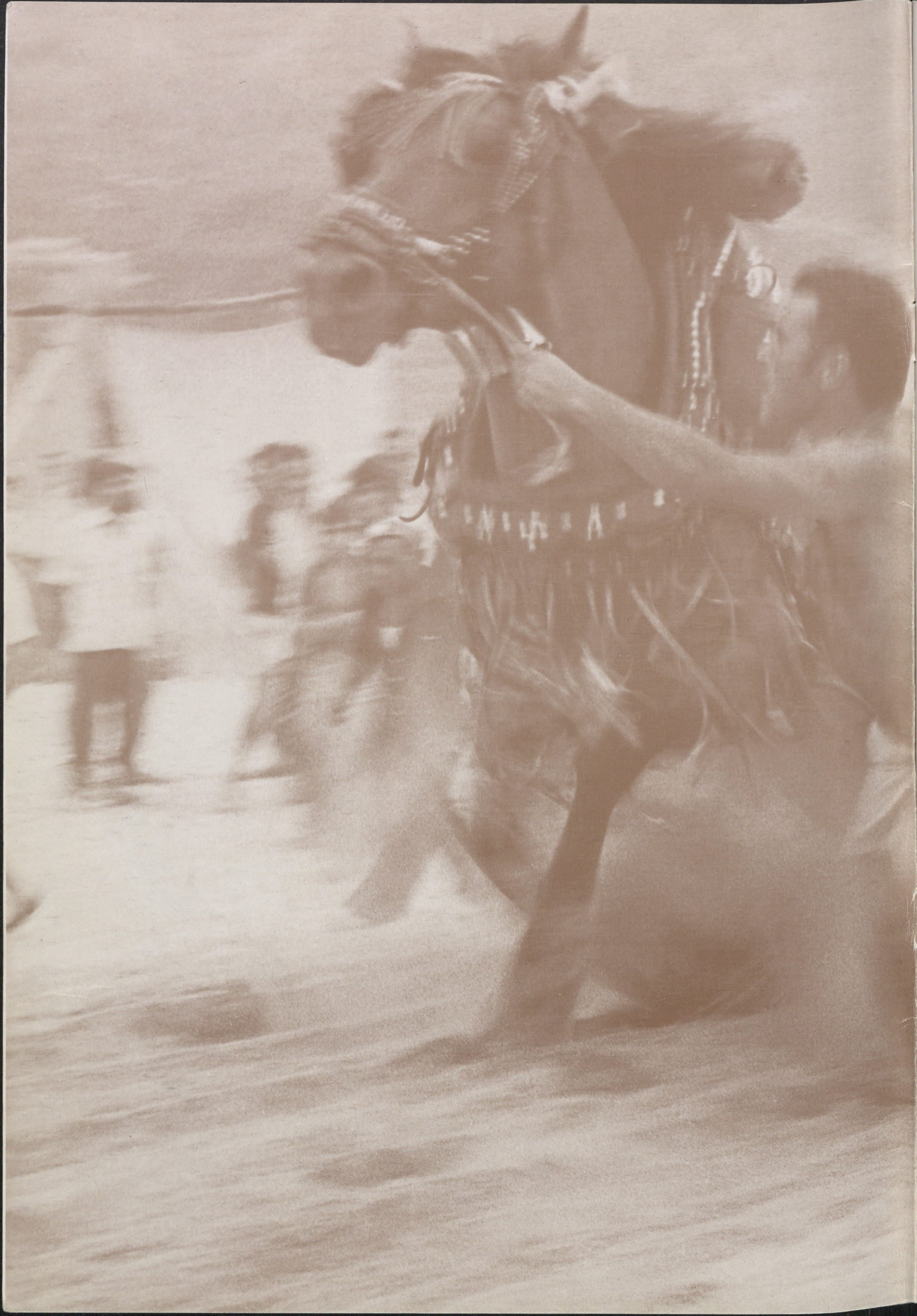

PEGO

Juny - Juliol

Festes que la Vila de Pego
dedica al seu Sant Patró, el Santíssim Ecce-Homo

DEL 22 DE JUNY AL 1 DE JULIOL

M. I. Ajuntament

Alcalde

Fernando Alemany Ortolá

Concejales

Joaquín Carmelo Pastor Femenía
Angel Portes Sala
Pascual Franqueza García
Ramón Seresola Siscar
José Sala Estela
Ximo Pastor Sastre
María Siscar Pons
José sendra Sendra
José Antonio Pascual Escrivá
Pascual García Naya
Fernando Mateu Marco
M.ª Carmen Feliu Alemany

Interventor

José Sempere Candela

Secretari

Juan Antonio Martínez

Depositari

Salvador Sendra Pintó

Comissió de Festes

President

Joaquín C. Pastor Femenía
(primer tinent Alcalde)

Vice-President 1.º

Ximo Pastor Sastre (Concejal)

Vice-President 2.º

Maria Siscar Pons (Concejal)

Coordinador General i Secretari

Fernando Ferrando Sendra

Tresorer

José Cambrils Sendra

Vocals

Vicente Bañuls Morell
Carlos Cardona Cots
Andrés Seresola Siscar
Manuel Requena Reig
Vicente Mengual Más
Vicente Ferrer Benavent
Pascual Sendra Masanet

Col.laboradors

José García Nadal
Vicente Pastor Alentado

Col.laboracions

*Salutació Alcalde

*Creemos en un Dios así

*Anecdótico del Smo. Ecce-Homo

*El canvi llingüístic

*Esclaus, criats i amos a Pego

*Carta a un amic estranger

*De las viejas costumbres

*La Rosa

*La muerte

*¡Xé, quina tóra!

*Invitació a la Festa

*Concurso de Pintura

*El poblado ibérico de Segària

*A D. Manuel Pons Pons

*El 1984 de l'Orfeó a Viena

*El Deporte

*Un any de festes

*La Agrupación Musical de Pego

*Amigos del Museo de Pego

*Europa, les Nacions i les llengües

*Raonament sobre el paro agrícola

*Programa de Festes

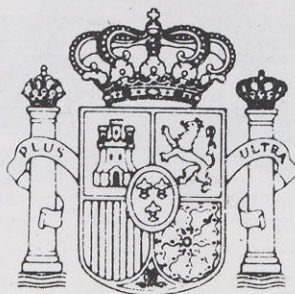
*Entitats Col.laboradores

Coberta:

Domenec Morera

NOTA

Agraïm la col.laboració de tots els que han fet possible aquest llibre i en especial a la Associació d'Activitats Culturals i al col.lectiu de fotògrafs.

D. JUAN CARLOS I y Dña. SOFIA

S.S. M.M. Reis d'Espanya

Excmo. Sr. En JOAN LERMA I BLASCO

President de la Generalitat Valenciana

Anterior | Colecciones

D. JUAN CARLOS I

1975-1985

Exento. Sr. ERIC JUAN FERRELL

Resolución de la Comisión

SALUTACIÓ ALCALDE

Una vegada més ens trobem a l'arribada de la nostra FIRA. Davant les festes en honor al Santíssim Ecce Homo que tant signifiquen per als pegolins.

I crec que tots, quan ens parem a pensar en la nostra infància, els millors records que ens acudeixen al cap són sempre els dels dies de FIRA.

I es que aquests dies de Festes se'n queden molt gravats en el record, la llum i el color del temps de finals de juny, junt a les processons, música, balls i desfilades i el vore'ns tot el poble pel carrer omplint la plaça i el passeig, és una cosa que se'ns queda gravat i mai no ho oblidem.

I és que Pego sap viure les festes. Igual que sap treballar. Pego té fama, per a tots els qui ens coneixen, de treballador i de net. El pegolí treballa a fons. Els nostres camps són dels millors conreats. Les nostres fruites i les nostres hortalisses es distingueixen en el mercat entre les de millor qualitat i això s'aconsegueix treballant. Per això mateix que no regategem hores al treball, quan arriba l'ocasió necessitem i volem viure les festes.

Un exemple que ha estat molt agradable per a mi han estat les falles d'aquest any. En un any en què els problemes s'han abocat sobre nosaltres, entre l'aigua i les gelades, quan han arribat les Falles, el poble ha sabut, sense oblidar els problemes, llançar-se a la Festa i convertir les falles d'aquest any en unes de les festes de més participació i millors des de fa ja bastant temps.

Aquesta mateixa reacció voldria que tinguérem per a la FIRA. Que fóra la de més participació en molts anys. Que ens divertírem tots sense que res, com per desgràcia va succeir l'any passat, vinguera a estropear-nos-la.

Dediquem, doncs, amb alegria i tranquil·litat la setmana de Festes a divertir-nos i a honorar el nostre Patró.

Pego, juny 1985

F. A.

M.ª de las Mercedes Bolta Sastre

Charo Sastre Durba

FESTERS

Rosa M.ª González Fluixá

Bernardo Sendra Lull
Dino Sala Peretó
Enrique Moll Brionés
Victor Moya Siscar
Tony Moya Siscar
José García Nadal

Reme Piera Vidal

FESTERES 85

Vicenta Briones Sendra

Charo Alemany Pons

CREEMOS EN UN DIOS ASI...

Para alumbrar nuestra noche, Tú Señor, nos has hablado. Y nosotros hemos escuchado tu voz y creemos en Ti. Sólo quien se tapa los oídos por miedo a que le conviertas y le cures, puede dejar de entenderte. Pero nosotros queremos que todos te conozcan, para que todos te disfruten y por eso intentamos en estas líneas presentar un muestreo de lo que de Ti conocemos para que lo sepan todos.

Creemos en un Dios NUEVO, PERFECTO, VIVO, PROXIMO Y SALVADOR.

Un Dios VIVO que entiende de nuestras cosas, de nuestra vida, que sabe, que quiere; un Dios que es una fuerza arrolladora, que hizo todo y todo lo conserva, mueve, rige, sin que nunca descansa de su tarea. Un Dios que es amor.

Un Dios NUEVO, que no es como el de las mitologías, que asistían divertidos a nuestros espectáculos de nuestras vidas, que vivían lejos de nuestros dolores y a lo más que sentían eran celos de nuestra pequeña felicidad. Tú eres Señor, distinto.

Tú eres un Dios PROXIMO. Un Dios que quiso experimentar la misma creación que Tú hiciste y te hiciste como uno de nosotros, Tú supiste de la miseria y de la soledad; del desprecio y de la traición del hambre y de la fatiga; del sueño y de la sed; de la bofetada y de la herida; de la espina y de la fiebre; del lagitazo y de la hiel. Viste de cerca la cobardía, la mentira, el orgullo, la bajeza, la necesidad. Y, hasta la agonía y la muerte.

Por eso nos resulta tan fácil encontrarte. Y por eso cuántas veces nos asalta la pesadilla de la vida, sentimos muy pronto y muy cerca tu mano firme junto a nosotros que nos devuelve al punto zonzianza y paz.

Eres un Dios SALVADOR que nos sanaste de todos los males en los que el hombre había caído por su pecado: concupiscencia, vanos esfuerzos, ignorancia, dolor y muerte. Y aún no contento, nos llegaste a conceder la posibilidad de llegar a ser "dioses", destinados a verte cara a cara. Y para que todo este programa de amor para con nosotros se llevara a cabo, desde un principio mandaste profetas, doctores, jueces, enviados tuyos que nos recordaban cuándo y cómo nos querías a todos; hasta que llegada "la plenitud de los tiempos", Tú mismo, saliste tras nosotros, llamándonos por nuestros nombres por las plazas y los caminos del mundo. Y para ver si te escuchábamos te alzaste en la Cruz. Y para remedio del dolor y de la muerte nos diste la esperanza; y para alivio de nuestra debilidad, nos diste tu gracia en los siete sacramentos, y para medicina de nuestra ignorancia la fe.

Vicente Peiró Gregori

Cura Párroco de la Asunción de Ntra.

Sra. de Pego

ANECDOTARIO DEL SMO. ECCE - HOMO

“LA SANTA FAZ”

El año pasado, esbozamos algunos aspectos comparativos del rostro del Ecce-Homo con el verdadero de Cristo, evocamos también el rostro del “Velo de la Verónica” ó “Santa Faz”, y como quiera que en nuestra arciprestal, se conserva una Santa Faz, pintada sobre una valiosa tabla y en Alicante afirman se venera una de las auténticas, allí acudimos. La visita al Monasterio de la Santa Faz, nos ha sugerido temario abundante digno de mejor estudio. Hoy pretendemos exponer a título programático, alguno de ellos, con el fin de interesar al que me lea y sin finalidad polémica.

(1).- El Monasterio de la Santísima Faz (Alicante), según D. BALTASAR CARRASCO, se levantó en el mismo lugar donde esta “derramó una lágrima”, siendo portador del lienzo el P. Fray Bernardo de Villafranca.

La capilla de la reliquia se termina en 1679; después sufre varias reformas. En 1756 es derribada la bóveda y de su nueva construcción se encarga Fray CABEZAS, terminando el nuevo templo el 16 de julio de 1766. Forma una suntuosa cruz latina, compuesta por cuatro capillas laterales a cada lado, una nave central a la que sigue el crucero rematado por una soberbia cúpula.

(2).- La Capilla del Ecce-Homo, se construye en el mismo solar de su aparición milagrosa (Asilo-Hospital). Se decide la obra en 1757 y obtenido el permiso del Arzobispo MAYORAL, se encarga el proyecto al lego franciscano de Enguera Fray CABEZAS, cuya fama había merecido ya en las construcciones del Monasterio de Santa Barbara en Alcira (1729), Templo de San Mauro y San Francisco en Alcoy (1740), Capilla de la Virgen de Sales en Sueca (1753) y el de la “Santa Faz” de Alicante.

Fray FRANCISCO CABEZAS Y LOPEZ, es a partir de 1759 y durante los 14 años que le restan de vida, cuando se ocupa de sus dos obras cumbres; la Capilla del SMO. Ecce-Homo y el grandioso templo de San Francisco el Grande en Madrid. En Pego proyecta pausadamente, sin premuras, ya en plena madurez y con la experiencia de sus creaciones, una amplia capilla de líneas simples “rotondas”, recordando la forma del templo del Santo Sepulcro de Jerusalén, con seis altares flanqueando el altar mayor y la esbelta cúpula de 21-5 mts., sobre la linterna, con “DOS” campaniles triangulares, como esbeltos minaretes. Lamentablemente sólo se construye uno, quedando aún en la actualidad uno por terminar; obra que desearíamos ver realizada, Pego la debe como homenaje a Fray Cabezas, ya que la mayor visibilidad de la plazoleta exhibe nuestra preciosa Capilla inacabada.

(3).- El grandioso templo de San Francisco el Grande, no es más que la ampliación y mejora arquitectónica de nuestra Capilla. Fray Cabezas realiza el proyecto de Pego sin sospechar que unos años después, le servirían de maqueta para la construcción del de Madrid. Trabajando en Pego, sus hermanos los franciscanos, quieren que se encargue de la obra de San Francisco, con urgencia. En dos meses realiza y presenta a sus superiores el gran proyecto (1761), lo que no nos sorprende, puesto que en realidad no hace más que perfeccionar el de la Capilla de Pego, ampliando la cúpula a 33 mts. y sus dos campaniles cubriendo el conjunto con gran atrevimiento y belleza.

Fray Cabezas fallece en agosto de 1773, sin ver concluida su cúpula de Madrid, pero sí la de Pego. Ante el litigio que le entabla el Secretario de la Real Academia D. Ventura Rodríguez, aceleró el cierre de la misma, con la ilusión de poder demostrar en la Corte, que su concepción era factible.

Por petición y avales que presenta el arquitecto D. ANTONIO POLO, el Consejo de su Majestad autoriza la terminación de la cúpula de San Francisco el Grande (1776), pero bajo la dirección conjunta del arquitecto del Rey D. FRANCISCO SABATINI, que modifica la fachada, perdiendo así su carácter primitivo, ocultando en parte la cúpula y la esbeltez de los campaniles.

(4).- La tabla llamada de la Santa Faz de Pego, valiosísima por su antigüedad y con características exclusivas del mejor arte bizantino, lleva incrustada por ambas partes una fina capa de oro labrada, sobre la que asienta la pintura. En el anverso la Santa Faz y en el reverso, el rostro de la Virgen con manto azul orillado de perlas y la inscripción “MAGNIFICAT ANIMA”. Mide la tabla unos 27x34 cms., sostenida por una peana de 26 cms., también de madera labrada.

El rostro que nos presenta, muy difuso, de Cristo, es más bien alargado, de rasgos bien perfilados, sin manchas de sangre, ni huellas de la coronación; el pelo descende formando en cada lado tres mechones, barba poco poblada y bipartita, con los ojos abiertos y en su conjunto quiere recordar los rasgos de la Santa Faz de Alicante.

(5).- La Santísima Faz de Alicante, decepciona al visitante, por estar cubierta toda la parte del lienzo, con plaza de oro, en forma de estuche, dejando solamente al descubierto un rostro tipo mascarilla, muy retocado, con grandes ojos abiertos y una lágrima muy manifiesta que descende del derecho.

Según informe de dos peritos nombrados al efecto en 1690, el “Santísimo Rostro es de una mancha

sobre un velo delgado, que el color parece de sangre, polvo y sudor; no obstante tiene los ojos, la nariz y la boca perfilados de pincel, en cuyos puntos por lo ayudado del color no se perciben los hilos, pero que el restante de la cara se perciben muy bien. Infieren que todo el dicho rostro, desde un principio, no fué más que una mancha y natural que no se pudo hacer con el arte, porque si se hubiera hecho con arte, no se descubrieran los hilos, porque aparejado el lienzo quedaría cubierto y variaría de perfiles y sombras”.

Se tienen datos históricos ciertos desde 1453, pero llega a Alicante entre los años 1487-88 y la trae un joven sacerdote D. PEDRO MENA, que estaba al servicio de un Cardenal en Roma y que este se la entregó como obsequio, en agradecimiento a sus virtudes, junto el curato de San Juan de Alicante.

De la lagrima pintada sobre la mejilla derecha, dice la tradición que un viernes 17 de marzo de 1489, cuando llevaba la reliquia Fray B. de Villafranca, en procesión de rogativas por la gran sequia, la Faz Divina derramó una lágrima, que brotando del ojo corrió hasta la mejilla derecha, donde se detuvo, hasta que D. Guillén de Pascual, queriendo cerciorarse de la veracidad, la tocó y quedó su dedo impregnado de ella. D. Guillén dueño de aquellos terrenos, los cedió gratuitamente para que se edificara el Monasterio y Templo forró su dedo con un dedal de plata y añadió a su nombre el de “Pascual de la Verónica”.

El viernes siguiente, llevando la santa reliquia Fray Benito de Valencia, a la vista de todo el pueblo, entró en éxtasis y su cuerpo se elevó “subiendo más alto que lo largo de una pica de fuste”. En aquel momento el cielo se abrió e iluminándose de una luz celestial, aparecieron las “DOS FACES”; la que veneran los romanos (Roma), y la de los andaluces (Jaén), formando con la de Alicante un solo grupo. De esta manera se quiso confirmar que esta Santa Faz era una de las tres que quedaron grabadas en el paño de la Verónica en la calle de Amargura.

(6).- La tradición da el nombre de “SANTA VERONICA” a la piadosa mujer que enjugó el rostro de Jesús en el Calvario. La inserción del pasaje de la Verónica en la práctica del Via Crucis (VI.a estación) ha difundido universalmente este concepto en el mundo cristiano. No es mencionada por los Evangelistas, pero el evangelio apócrifo de Nicodemo, la identifica con la hemorroisa (Mt. 14). Otras versiones afirman que era prima de San Juan Bautista, cuya sangre recogió al ser decapitado. Actualmente se acepta el nombre de Verónica, como derivado del velo mismo: VERAIKON.

Versión muy generalizada, es que este velo que la piadosa mujer ofreció a Jesús para enjugar su rostro, estaba plegado en “tres dobleces” y que Cristo quiso entonces obrar un milagro, dejando grabada su Santa Faz en las tres partes de ese velo.

Recordemos, que la impronta de un rostro vivo ó muerto, obtenida de manera directa, como la obtuvo la Verónica, debiera ser una imagen “Negativa”, con inversión de sombras, luces y lados, y siempre con los ojos cerrados.

(7).- La Santa Faz de Roma, es la que más garantías ofrece de identidad por sus características: Ojos cerrados, nariz larga, orejas cubiertas, boca más bien pequeña, labios suavemente formados y barba poblada tripartita. En el lado derecho el surco entre la nariz y la mejilla está abultado por la hinchazón de las lesiones y toda la parte izquierda, en particular la frente lleva huellas de sangre, producidas por la coronación, siendo esta una de las características exclusivas de la identificación del rostro de Cristo, pues no se conoce ningún caso de coronar con haces de espinas la cabeza de un reo y muchos menos de un crucificado.

Otro hecho sorprendente es su coincidencia fotométrica con el Rostro de la Sábana Santa de Turín. El profesor R. W. HYNWK, valiéndose de métodos fotométricos, superponiendo placas fotográficas de los dos rostros (Verónica y Sindone) comprueba que todas las dimensiones resultan totalmente idénticas.

No obstante este rostro, se presenta en “Positivo” lo que hace suponer sea una copia directa sacada de la Sindone, por algún medio de impresión y completada luego por un pintor; lo evidencian las señales de retoques, así como las cinco lágrimas (una en la de Alicante) y manchas simuladas de sangre, con lo que se pretendió perfeccionar el retrato original para aumentar su efecto.

Este rostro de Roma, con puntos semejantes con los “Acheiroietati”, muestra características distintas. En copias innumerables se difundió por todo el mundo, pero generalmente los copistas la representan con los ojos abiertos.

(8).- Con la palabra griega “ACHEIROPOIETAI”, se conocen los rostros de Jesús, que según la leyenda surgieron de manera milagrosa, sin intervención de “mano de hombre”. Se les niega su origen pictórico; prácticamente serían comparables a nuestras fotografías, que se producen por rayos luminosos sobre una placa sensibilizada y por lo tanto no son dibujos ni pinturas. Estos rostros son en general como mascarillas, sin cuello, sin orejas y con los ojos abiertos; la parte más externa está cubierta con placas de oro ó plata recortadas de forma que dejan ver solo el rostro; todos con caracteres comunes a un tipo unitario de Faz.

* * *

Vivimos pues, rodeados de hechos extraordinarios. Recientemente en el Escorial, apariciones de la Virgen, sin causa sobrenatural y en Denia un busto del Cristo de Limpias derrama abundantes lágrimas. Parece que el hombre actual, pese al agnosticismo reinante, está deseando milagros.

Una razón de milagro, es recordar al hombre la acción constante de Dios en el mundo. D. BEN GURION afirmaba “que la gente que no cree en los milagros no es realista”. La humanidad se ha olvidado casi en absoluto y sólo busca al hombre. La Cruz descabellada que se tiene hoy como “Nueva Fe”, alarga desmesuradamente sus brazos horizontales en busca de lo humano y el vertical que busca a Dios, está suprimido en la inmisericorde guillotina de la historia actual.

INVITACIÓ A LA FESTA

Una altra vegada la Festa. De nou la Festa. La festa nova, per sempre nova. La Festa de sempre. La nostra. La nostra novetat. La dels somnis. La dels nostres somnis. Els somnis nous que són els de sempre. Els somnis de la nostra joia, la joia somniada amb la novetat de sempre. La Festa. El Poble. El poble de Festa. El poble de sempre i per sempre nou i joiós, somniador, festiu. La Festa ets tu. I jo. I tots. El poble. I tu, de festa seràs una miqueta jo, i jo tu, i tu els meus somnis i la novetat viva de sempre. I tots serem la festa de tots i tu mateix la teua joia —perquè no?—.

La Festa baixa pels carrers, acampa en places, ompli les avingudes, arrossega la por vella dels que dormen per sempre i fa l'amor amb l'amor i no deixa més solució a les ànimes pures que xopar-se amb la pluja de la màgia i amb les rialles del naixement reiterat i amb el foc de pólvora, l'estiu, la música que és més que música...

Cremarà la sang perquè el cor està de festa. Sols els malahurats pobres d'esperit patiran en silenci sense valor suficient per agarrar la festa pel coll i fer-la ballar.

Així que no tens més remei que invitar a tots a la teua festa. Obrir els braços, el pit, els ulls, la gola, tot sencer, i deixar-te envair de festa perquè sols així et sentiràs invitat i, alhora, mestre de cerimònies de la Festa, de totes les festes, de la Festa de totes les festes: la teua, la Festa del teu poble. La Festa d'un poble que es fa poble en la Festa.

Manuel Alcaraz i Ramos
Alacant, 1985

UN ANY DE FESTES

Quan acaben les festes de Pego, allò que tradicionalment venim dient "La Fira", encara que de fira tinga molt poc, la gent, tota la gent que pot i vol, se'n va cap a la seva caseta de la mar o la muntanya, però les festes continuen, vaja si continuen, o si no que ho pregunten als membres de la comissió de festes; però l'any que hem passat, les festes no van continuar, sinó que no es van acabar.

Tots us recordareu de que el dia 1 de juliol, festa dedicada al nostre ECCE-HOMO, el poble de Pego es va vore buit de gent durant tot el matí —estàven en Oliva en "festa especial"—; eixe dia es va fer cercavila pel grup de dolçainers, i era molt significatiu veure els carrers buits de gent sens que ninguna avia s'assomara a la finestra, a pesar del soroll que feien els dolçainers —que eren tres— i dels tabalets —que eren dos—.

També sabeu, però ho diem, que la tradicional berbena del dissabte després de festes, es va tindre que deixar per a millor ocasió, doncs creiem que eixa "festa" que a tots ens ocupava el cor i el cervell i el futur dels nostres fills, era més important i en certa manera era una espècie de vaga que feia el poble de Pego, poble que sap aturar-se quan fa falta i anar cap avant quan siga menester.

Hi ha hagut alguna opinió en contra de la de la suspensió de la berbena, però en el fons creem que fou una decisió acertada, doncs varen ser els dies en els que pareixia que la "cosa" estava ja feta i refeta, tots sabem que el poble valia i valia molt; però no sabem o no pensavem que valieu encara més d'allò que molta gent pensava —jo ja m'en entenc—.

Enguany la revetla es farà i si hi ha "festa extraordinària" agafarem l'orquestra i anirem a ballar a la Parada de Sant Pere, puix creem i pense que l'altra festa estarà en la mentada parada.

Pero com el títol d'aquest article diu "Un any de festes"; la comissió ha treballat i s'ha reunit tot l'any: s'ha col·laborat amb la festa del carrer sant Miquel, s'ha organitzat la cavalcada dels Reis, festa en la que participa més gent de la que pareix, i que és la festa que més il·lusió porta als nostres menuts i... també als majors, hem col·laborat amb Sant Antoni i Sant Blai i s'ha intentat fer un carnestoltes, però crec que el carnestoltes necessita de la col·laboració de tota la joventut, per a que tota eixa joventut ho passe tot allò de bé que s'ho mereix; sincerament crec que si en carnestoltes la joventut vol, el poble de Pego pot fer una gran festa popular i barata, doncs sabem que d'allò que més adoleix la joventut és de diners.

Bé després toca el torn a les falles —feia uns anys que no se'n feien— hem intentat dotar a esta renascuda festa d'una mica més d'ajuda moral i econòmica, ajuda que fora mes significativa i menys testimonial que fa algun temps —anys—. Demane des d'ací al mon faller pegolí que no desmaie i que facen festes més populars, mancan-li una mica de pressupost al monument de cartó i fusta i dedicant-lo a altres coses que donen més alegria al llarc del dia.

També és significativa l'aportació econòmica de la comissió de festes a les tradicionals manifestacions públiques religioses de Setmana Santa.

I després d'aquesta tasca ja ens dediquem de ple a l'organització de les festes del 85, hem fet tot allò possible per a que ixquen bé; però a tots vosaltres os toca jutjar i... que estem ací perquè volem.

Una idea meua per a l'any que ve, seria modificar les fetxes d'alguns festejos, com podria ser en allò que fa referència als moros i cristians, que degut a la seva dinàmica de festa ocupen i acaparen i no deixen fer altra cosa quan ells estan pel carrer; seria passar les fetxes de moros i cristians al voltant del diumenge de sant Joan, és dir pel 24 de juny, concretament si això s'havera donat enguany, pose per exemple, haverem tingut: 22 i 23 de juny i la vespra moros i cristians, els dies 24, 25, 26, 27 i 28 els tradicionals "festejos populars" i els dies 29, 30 de juny i 1 de juliol i la vespra serien les Festes a Pego mes reunides i sens interferències, però enguany hi ha que fruir les festes tal com les tenim.

Així que...!! Bones festes!!

Ferran Ferrando Sendra
Coordinador de la Comissió
de Festes de 1985

els quals suposaren la pèrdua dels nostres Furs (aplec de normes de dret públic i privat) i la desaparició de la nostra personalitat jurídica. La subsegüent arribada d'escrivans i funcionaris castellans a les institucions forals i municipals implicava l'ús del castellà en el llenguatge escrit per tal d'entendre's amb ells, i amb els personatges de les altes jerarquies civils i eclesiàstiques.

Dins del mandat arquebisbal d'Andrés de Orbe, sovintegen des del 1733 als *QUINQUI LIBRI* (així anomenats per registrar-hi cinc tipus de partides: els bateigs, les confirmacions, els matrimonis, les defuncions i les excomunionis) els formularis oficials redactats en castellà seguint les constitucions sinodials del 1657 de Fra Pedro de Urbina, barrejats amb d'altres escrits en la llengua del país.

—En lo dia vintydos de setembre del ani set sens trenta y tres, el infrafirmat retor de la Parroquial Yglesia de Pego bategi segons ritus de la S.a M.a Yglesia Catolica Romana y Decret del Sagrat Concili de Trento a una philla de Roch Aleanto y de Josepha Bay coniuiges naturals y abitadors en Pego. Posaren li nom Josepha Maria Matheua Ygnasia. Foren padrins Jaume Sendra y Maria Ferrer. Tots de Pego. Naixqué dia vintyu de dit mes y ani. Per a que conste firme de la mia ma. D. Roch Monzo retor.

Amb el següent arquebisbe, Andres de Mayoral, el canvi idiomàtic fou progressiu, tot i que excepcionalment en trobem partides de defuncions redactades en la nostra llengua entre els anys 1786 i 1789. Vet ací un parell de mostres:

—En 2 (març 1786) enterro de Jusep Puig marit de Theresa Garcia. No rebe los S. S. ni feu testament per haver mort de repent.
—En 5 (abril 1788) enterro de Maria Fillol Vda. de Jaume Cendra. Rebe los S. S. No feu testament per no tenir bens' fon soterrada amore Dei.

3.- ALGUNES PARTICULARITATS DEL LEXIC EMPRAT EN LES PARTIDES.

Remarquem-ne només unes poques:

—Absència d'accents, de signes de puntuació i del guionet entre el verb i els pronoms febles i entre els adjectius numerals cardinals.

—La presència de vocables llatins.

—La incorporació de grafies i mots castellantsants la CH en el cognom "Sanchis" (del castellà Sánchez); la Ñ en paraules com "señor" en lloc de senyor al segle XVI s'escriu "esglesia" mentre que en el XVIII passa a ser "Yglesia"; "enterro" en comptes d'enterrament, etc.

—L'ús de l'article arcaic "lo, los"; la Y amb valor de l'actual conjunció. I.

—L'ús de l'infinitiu "tenir", el qual en l'actualitat ha produït la variant tindre.

—Casos de vacil·lacions ortogràfiques: "Sendra, ani. mars o marz", en comptes de les correctes Cendra, any i març.

—En el nivell fonètic ens trobem la neutralització de la vocal -O que passa a ser -U: "Jusep" (es a dir que el rector en comptes d'escriure Josep, ho fa tal i com es pronúncia).

4.- CONCLUSIO

El 1760 els jurats de València, Catalunya i les Illes Balears, presentaren al rei Carles III una sèrie de reivindicacions polítiques i lingüístiques amb el nom de "Memorial de Greuges", dins del qual es feia una reflexió sobre la necessitat que els rectors ensenyaren la paraula de Déu en la nostra llengua:

"En Cataluña, Valencia y Mallorca, se habla una lengua particular y aunque en las ciudades y villas principales muchos entienden y hablan la castellana, los campesinos no saben hablarla ni la entienden. En América, los sacerdotes, tienen la obligación de entender y hablar la lengua de sus feligreses. ¿Hay que considerar a los campesinos catalanes y valencianos como de condición inferior a la de los indígenas americanos??"

Francisco Salvà Peretó
Abril 1985

EL DEPORTE

Otro año más tengo la oportunidad de escribir unas líneas en este libro de fiestas que año tras año sale a la luz del día para explicarnos la programación de fiestas y los actos a celebrar en su día, aparte de otras cosas también muy interesantes.

Si el año pasado hice un poco de historia sobre los deportes que se están practicando en Pego, en éste año que hemos dejado atrás, aparte de los deportes que ya se venían practicando, se han puesto en marcha algunos deportes más como, Balonmano, Gimnasia de mantenimiento, etc.

En este año se ha vivido una nueva experiencia en el tema deportivo, ya que el "Programa Experimental" que promueve la Consellería de Cultura, Educación y Ciencia en el último trimestre del 84, para la utilización de instalaciones deportivas escolares por toda la población, los ciudadanos nada más tenían que poner voluntad y ganas de hacer deporte, porque los monitores, instalaciones y material deportivo lo ponían la Consellería y el Ayuntamiento. También este año 85, se está continuando éste programa aunque sea nada más por parte del Ayuntamiento.

En otro orden de cosas y referente a las instalaciones deportivas, diré que cuando salgan éstas líneas a la luz pública, se habrán empezado las obras de ampliación y modernización de los vestuarios del Campo de Fútbol, que debido a su mal estado actual, se creyó conveniente adecentarlo. Se terminaron también las instalaciones del Polideportivo Ausias March, que constaba de modernización de vestuarios y firme y luz de la pista de arriba con su correspondiente vallado.

Creo desde mi punto de vista, aunque hay opiniones diferentes, que no se trata de hacer instalaciones monstruosas nuevas que requieran un mayor presupuesto que tenemos que pagar todos con nuestros impuestos y que luego estén mal utilizadas, sino que hay que poner al día las ya existentes y que estén bien utilizadas.

Dentro de las competencias de la concejalía de deportes, me corresponde el estar en contacto permanente con todo lo que represente el deporte local para ayudar dentro de las posibilidades que me corresponden y también de la capacidad presupuestaria del Ayuntamiento para ésta delegación, también el facilitar el aprovechamiento de las instalaciones es muy importante, ya que a toda persona que ha venido para que le dejasen practicar el deporte en las instalaciones municipales no se le ha negado en ningún momento.

Ya para finalizar, desear a toda la población pegolina y demás venidos de otros lugares que disfruten deportivamente de estas fiestas patronales Pego 85, que no se nos agüen.

Deporte es salud y vitalidad.

J. PASTOR

ESCLAUS, CRIATS I AMOS A PEGO

(1.533 - 1.636)

V

Jaume Montanyana, justícia es quedarà amb quatre moriscos: un xic de 10 anys, un altre de 4, un altre de 8 mesos i una xica de 7 anys (1).

En la batejada de 1610-1611, dels criats de Jaume Montanyana solament n'apareixen tres, que fan així

D-8: A 24 de octubre 1610 los sobredit (m.o Pere Antoni Sanchis) bategi a Bertomeu fill de christians nous de la expulsió de Jaume Montanyana padrins foren Joan Vives y Joana Anna Eufresa y de Montanyana muller de Jaume.

D-9: A 19 de novembre 1610 yo lo doctor Jaume Vives bategi a Miquel de edat de dotze anys fills de christians nous de Jaume Muntanyana foren padrins Jaume Montanyana y Joana Angela viuda de Cosme Colomer.

D-10A 19 de novembre de 1610 m.o Pere Antoni Sanchis batejà a Augustina filla de christians nous de 7 anys de Jaume Montanyana padrins Frances Ferrando y Joana Alna Eufresa muller de Jaume Montanyana.

Aquests nens no apareixen més inscrits en cap document de l'església que ha consultat.

Segons la memòria de 1609 en faltaria un dels xiquets que tenia *el justícia*, podria ser el de vuit mesos o el de quatre anys.

Malgrat tot, resulta que ens apareix l'any 1626 una tal Esperança Talantado que vivia en casa la viuda de Jaume:

D-11

A 27 de juny de 1626 preseiint llicencia del Señor Don Martín de sums (...) desposi per paraules de present a Juan Moquetdem llaurador nat. y hab. de la vila de Pego en casa de Miquel Sanchiz fill de Juan Moquetdem y de Angela sa muller y a Esperança Talantado donzella natural del lloc de Benumeya y habitadora en la vila de Pego en casa la V.^a de Jaume Montañana Xhristians nous fills de moros de la Expulsió Testes Miquel Sanchis ereu y Cosme Santonche y altres.

Ens dona notícies també d'Esperança Talantado les Confirmacions de 1620, però allí no apareix amb el seu vertader cognom sinó amb el cognom de l'amo, és a dir Esperança Montanyana i va ser la seua comare en dita cerimònia Anna Ofracia, possiblement la seua ama segons es pot deduir de la padrina de la inscripció D-8.

Un altre amo poderós seria Hieroni Ciscar, que apareix el 1609 possessionat d'una sola criatura de sis anys, però en realitat en són dues més, una persona adulta vista en la inscripció A-4 i un xic de catorze anys (D-14).

D-12:

A 1 de novembre de 1610 yo M.o Pere Antoni Sanchis bategi a Hieronima filla de christians nous de edat de sis anys de Hieroni Ciscar, foren padrins Hieroni Ciscar y Maria Ciscar beata.

Hieronima serà confirmada el 1620 a l'església de Pego i va ser la seua comare Rafela Sentonche.

També sabem de Hieronima sobre la seua boda que va ser un dotze de gener de l'any 1631, es va casar amb una persona també d'origen morisco: Luis Emmes, i en llegir la partida de matrimoni ens assabentem dels seus vertaders llinatges:

D-13

(...) Lluis Emmes natural de Orba y hab. desde 8 anys en la present vila en casa Miquel Escriva, y Hieronima Cheme natural de la vall de Alcalà y habitadora de Pego en casa la v.a de Hieroni Ciscar filla de Joan Cheme, los dos fills moros expulsos testimonis Miquel Escriva, Pere Sala y Antoni Alcayde hermità.

Tot això ens confirma la influència dels amos sobre llurs criats, els quals mantenien el cognom de l'amo fins que es casaven i aleshores altra volta feien renàixer el cognom dels pares, el qual fet significava que el temps de servidumbre havia acabat.

D-14.

A 7 de novembre de 1610 lo sobredit (M.o Pere Antoni Sanchis) bategi a Hieroni fill de christians nous de edat de catorze anys de Hieroni Ciscar foren padrins Thomas Banyuls y Hieronima Tamarit.

Ni està en la memòria de 1609, ni tampoc apareix en la relació de les Confirmacions de l'any 20, ni tampoc en matrimonis, tot això ens dona a entendre o que va morir prompte o que se'n va anar a viure a d'altres indrets.

Un altre senyor que tenia criats és el senyor rector de Pego.

Mossèn Hieroni Vives, primer rector de Pego que coneguem ja tenia segons hem vist en A-2 una esclava, el seu successor en la rectoria de Pego Jaume Vives, que just va venir a Pego en plena expulsió dels moros 9(a finals de l'any 1609), arreplega dues xiquetes, segons la memòria i també segons els batejos:

D-15:

A 5 de novembre de 1610 yo lo doctor Jaume Vives rector bategi a Angela criada mehua filla de christians nous de la Expulsió.

Foren padrins m.o Pere Antoni Sanchis prev. y Madalena Ferranda beata.

Angela tenia 4 anys (segons la memòria) i no ix més en cap altre registre.

D-16:

El 8 de novembre 1610 yo m.o Pere Antoni Sanchis bategi a Isabel Anna criada del Doctor m.o Jaume Vives rector filla de cristians nous de la expulsio de edat de dotze anys foren padrins Franci Cots ciutada y Ysabel Anna Sanchis donsellla filla de Miquel Sanchis.

Tampoc no en tenim més de notícies d'Ysabel Anna, la veritat és que com el Rector Jaume Vives va deixar de ser rector de Pego el 1618, potser se les enduguera de criades i això explicaria el silenci documental sobre Angela i Ysabel Anna.

Un altre amo és Tomas Banyuls, qui en 1609 té un fadrí de 20 anys, una xiqueta de 7 anys i l'altra d'11 anys (Bernardino Sastre i altres: H.a de la villa de Pego, 1924 pp. 98, 99, 100).

D-17:

A 3 de gener de 1611 yo m.o Llorens Cabater vicari bategi a frances bonaventura fill de christians nous de edad de 24 anys de Thomas Banyuls foren padrins francesc Peris y Angela Ciscar y de Banyuls.

D-18.

A 31 de octubre de 1610 yo lo doctor Jaume Vives rector bategi a Esperansa de edat de sis anys filla de christians nous de Thomas Banyuls foren padrins Thomas Banyuls y Ursola Miralles y de Vives viuda de Joan Vives.

Aquesta xiqueta serà confirmada el 1620 i va ser la seua comare Hieronima Cremades.

D-19

A 30 de novembre 1610 yo lo doctor Jaume Vives bategi a Endolsa filla de christians nous de la expulsio de 11 anys de Thomas Banyuls padrins Hieroni Siscar y Angela Ciscar muller de Thomas Banyuls.

No apareix en la relació de confirmats en 1620.

Acabem pel senyor Miquel Sanchiz, el qual agafà dos xiquets el 1609, un de 6 anys i una xiqueta de 4 anys.

La xica no està confirmada el 1620, però sí batejada el 1610 el vint-i-ú d'octubre:

D-20:

(...) Yo lo sobredit (m.o Pere Antoni Sanchis) bategi a Esperansa de edat de quatre anys filla de christians nous de la viuda Sanchis foren padrins Christophol Tamarit y Angela Tamarit.

El xic es batejat el 17-11-1610.

D-21

(...) yo lo doctor Jaume Vives bategi a Joan fill de christians nous de la expulsio de edat de 10 anys de Miquel Sanchis padrins Miquel Escriba major y Maria Ciscar beata.

Serà confirmat el 1620 sient el compare Miquel Sanchis (probablement l'amo).

I Finalment es casarà l'any 1626 el vint-i-set de juny amb Esperança Talantado segons es pot vore en la partida D-11.

Va ser norma puix de tots els cristians nous que van sobreviure a Pego després de l'expulsió el que entre ells es casaren i formaren un cos social dins l'ambient una mica repulsiu que tenien al voltant. Considerats com a persones inferiors, utilitzats com a esclaus i com a persones ineptes van anar poc a poc perdent la identitat i origen fins que es van integrar totalment en la vida social de Pego.

D'ells solament ens queda algun que altre llinatge o cognom com per exemple: Alentado, Bai, Bas, i alguns quants més.

I com que aquest es principalment un treball sobre els criats, esclaus i amos deixo per a una altra ocasió estudiar més tranquil·lament i extensa el món morisco a Pego en els segles XVI i XVII.

Josep Vicens i Pascual
València-October, 79

CARTA A UN AMIC ESTRANGER

Soc d'un país estrany, on passen coses rares, raríssimes; podria ser un dels països europeus més civilitzat i més lliure, però no, els seus habitants, fent cas moltes vegades de les opinions dels seus capitostos i seguint les tradicions centralistes d'un estat que els envolta, sempre estan barallant-se per qüestions que es queden en la superficialitat.

Parlen una llengua que no saben ben bé quin nom donar-li, però que a més a més la majoria no sap (o diu que no sap) llegir-la i més de la majoria no saben escriure-la; molts dels seus habitants es consideren tan saberuts en matèria filològica i lingüística que desautoritzen a persones que tota la vida s'han dedicat a aquests estudis específics.

Al meu país, per exemple, la ràdio, la televisió, el cinema i d'altres mitjans de comunicació, empren una llengua forastera, mentre que la pròpia, ensenyada de pares a fills, va perdent usos de comunicació.

Hi ha, al meu país, una espècie d'autonomia, actualment regentada per un partit que s'anomena d'esquerres, que té més dependència que autonomia, perquè el partit polític que governa a l'Estat és el mateix que al País i el del País segueix la pauta que marca del govern del Centre.

Som, per fi, a la C. E. E., però el meu País treurà poc profit: l'agricultura, fonament més fort del país, es veurà retallada, controlada i s'haurà de reconvertir, total, pitjor que abans.

La televisió pròpia del país no existeix, depèn, des de tots els punts de vista, de l'estat central i la programació "regional" és tan pobra, tècnicament, formal i de contingut que convida contínuament a apagar la tele: només parlen de les festes, de l'esport i de quatre coses més per omplir el temps.

El meu país pot tenir diverses fonts d'energia pròpies: eòlica, solar, etc., però de fora vénen i ens col·loquen una bona central nuclear a veure si

pega un fort pet i s'acaben tots els problemes d'una volta per sempre.

El meu país tenia prou aigua per a beure i regar ara ja no, ara ens falta aigua, perquè senzillament més de la meitat està contaminada.

I així continuaria amb un munt d'etcèteres que no cal allargassar.

Jo sóc, tanmateix, d'un poble que tenia ràdio (vull dir emissora), ara no en té; era cap de partit judicial i ara ja no ho és; teníem molta aigua i molt bona, ara no en tenim tanta, i d'ací ve la rondalla que et contaré:

Resulta que el poble veí es va adonar que el meu poble tenia l'or transparent: insípid, incolor i inodor, i com el seu or era de color verdós, amb un cert olor a tarquim i amb un cert gust a revellat, va pensar de demanar, perquè ells són ciutat i capital d'un regne de taifa i això farda molt!, a les autoritats del país, alter ego de les autoritats de l'Estat, que declararen que a partir d'ara, l'or de tots els colors, el petroli i d'altres substàncies subterrànies totes, totes sense excepció, foren riqueses de tothom perquè com que són béns de primera necessitat, sobretot si han de regar jardins de l'estil de Miami o Hollywood i piscines de vil·les riu-rauenques i fonts multicolors i d'altres efectes de primera necessitat com dic, que produeix l'or transparent.

Així que a partir d'ara els moros i d'altres productors poden començar a calfar-se la testerola a fi i efecte de combatre dialècticament allò de que el petroli i l'or a partir d'ara serien de tota la humanitat, perquè són béns primaris, necessaris i imprescindibles.

La cosa no va quedar ací, perquè els del meu poble, que de tota la vida hem estat un poble buscador d'or transparent, havíem de protestar davant la injustícia de que el poble veí volia agafar el nostre or, malgrat que ells tenien prou or transparent a

piscines i els tarongers del seu terme estaven preciosos i ben verds, volien el nostre or per a les seues cases. L'alcalde del poble veí va dir (ho vaig llegir a la premsa) que no consumiren or transparent del nostre poble, perquè volíem fer negoci.

Això, això —vaig pensar jo— això havíem de fer: l'Ajuntament com a representant de tot el poble havia d'haver monopolitzat (això és una pràctica molt usual al nostre Estat, no cregues) tot l'or transparent i haver-lo embotellat i venut pertot abans que l'Estat declarara que l'or i el petroli són béns comuns. I no seria l'únic ajuntament que faria una empresa embotelladora d'or transparent (per exemple Benassal).

Ací no va acabar tot: Hi havia un mafiós, que s'encarregava de repartir l'or transparent (el que té color, olor i sabor) a la veïna població, però els habitants de la població del costat (que pobres tenien tota la raó de demanar or més pur) no volien olorar, ni veure color, ni saborejar i van protestar fortament i aguda al mafiós i el mafiós va pensar la solució: Porte l'or del poble dels buscadors d'or i així tot arreglat perquè els buscadors d'aquí no me'l deixaran agafar. Ai Mare de Déu! Això m'han dit! Tot el meu poble, que estava estiuant, es va preparar per a la guerra de l'or: A diferents llocs es van donar batalles, a la carretera general, al riu, a la necròpoli ibèrica de Castellar on es van

cremar tres o quatre vehicles del mafiós i un motor encarregat de transportar l'or transparent al poble veí. Va ser una lluita quasi a ultrança com l'època del Tirant: Les forces de l'Estat (al meu país no hi ha forces de l'autonomia, són totes de l'Estat) van intentar, a la falda de Castellar, que allò no esdevinguera més gros, van tirar pots de fum, es va fer mal a un element de les forces de l'estat i també a un element del meu poble, va haver raigs i trons artificials i naturals, va ploure, vam amagar-nos a un estable. Després cadascú va tornar a sa casa, i tot allo va anar acabant-se igual com l'estiu. La premsa del meu País és dominada per gent de diners, de manera que, el problema de l'or transparent va estar tractat com a font d'ingrés per part d'un dels dos diaris, mentre que l'altre ignorava la guerra de l'estiu i tot això, segons m'han contat perquè La Reyna del regne de Las Provincias té una bona finca al poble veí, amb molt d'or transparent (o és de color blau? Perquè La Reyna de tot allò dalt esmentat ho veu tot blau i fa cantar a tot el seu regne aquella cançó que diu que ha d'ofrenar noves glòries a l'Estat. Mare de Déu, si Isabel de Villena veiés tot això).

Amic meu, de tot això i més coses et contaré l'any que ve, si Déu vol i la Mare de Déu.

Cordialment: El teu amic: Josep Vicens i Pasqual.

¡XÉ, QUINA TORA!

“Xe, quina tora m’ha entrat”, dia la persona que s’endormiscava, pegant cabotades, al racó del foc.

¿Tora?, ¿vindrà de ‘torrar-se’?. Però no. La persona que així parlava no era prou jove per a emprar una paraula que en la gerga actual té el significat metafòric de endormiscar-se, paregut al ‘quedarse frito’ del castellà. Hi havia que buscar un altre significat.

Busquem en el Diccionari Larousse i llegim: “Tora, libro de la ley judía”. Mirem el Diccionari balear, català, valencià de Moll i trobem eixe significat entre atres, però no en el sentit de sonquera, son.

Pensem, per lo tant, que “tora” en el sentit de torbamenta, endormiscamenta, ve de ahí, de la recitació monòtona que feen els jueus del llibre de les lleis i que, ab tota seguretat, produiria en els oïents eixe efecte, la sonquera.

Hem pogut comprobar que à Pego, Murla i Oliva (i suposem que per tota la comarca) encara se diu eixa paraula i ab eixe precís significat, més entre les persones majors que entre la gent jove i son moltes les raóns (1) per a pensar que hi havia al Regne de València jueues conversos que, o bé se quedaren després de la expulsió de 1492 i que, amagats, per por a la Inquisició, continuaren ab les seues costums, o bé vingueren en la repoblació qu’es va fer de aragonesos i mallorquins després de la expulsió dels morescs l’any 1609 i entre els repobladors podia haver jueus conversos (per exemple ‘chuetes’ mallorquins), que pel fet de ser cristians nous no foren ben vists a les seues terres i aprofitaren per a vindre.

Tot açó no deixen de ser hipòtesis difícils de comprobar, entre atres raóns pel fet de que els cristians nous no anaven diguent-ho públicament. Siga com siga, per una raó o per l’atra, o per atres que desconeguem, el fet es que ens trobem eixa paraula ab eixe significat precís que, perduda la costum religiosa, ha passat a enriquir el patrimoni de la llengua i cultura valencianes.

Josep Joan Llácilcer i Bueno

-
- (1).- Algunes de les raóns esmentades poden ser:
- a) L’abundància de noms bíblics que hi ha à certs pobles, com Ismael, Israel, Raquel, Sara (per exemple els de la Vall del Pop);
 - b) el tractar-se de una comarca de muntanyes poc habitada per cristians vells;
 - c) està ben documentat que els cristians nous i minorías religioses (morescs, jueus) se quedaren pels regnes de Granada, Aragó, Mallorca i València, muntanyencs, poc poblats per cristians vells i per contar ab la protecció dels senyors al ser llauradors i manobres molt apreciats;
 - d) Es poden apuntar atres raóns, com la persistència de cognoms (per exemple March) o grups sanguinis (el B), molt estesos entre els semites.

L'AGRUPACIÓ MUSICAL DE PEGO

La Agrupación Musical es una Entidad que está enfocada hacia la ampliación cultural-musical de la Villa de Pego.

Actualmente mantiene una Escuela de educandos con 87 plazas de las cuales 21 educandos tienen ya empezando el emprendizaje con instrumento bastante deteriorado.

La Banda consta de 40 plazas, con una edad media de sus componentes de 19 años.

Esta Agrupación es autónoma y tenemos nuestro local social en la calle San Juan, núm. 69, el cual fué adquirido gracias al empeño y esfuerzo de todos sus componentes.

Se trata de una de las pocas Entidades Culturales de la localidad, y al no percibir ninguna asignación periódica nos mantenemos de las actuaciones comerciales y de las cuotas que voluntariamente percibimos de los socios.

Nos encontramos con buenos ánimos y algunas dificultades económicas, pues en breve podrían encontrarse 23 de los educandos iniciando prácticas de instrumento, no pudiendolo hacer por carecer de los mismos.

Desde aquí nuestro Edificio Social, INVITAMOS a todos los socios y personas interesadas por la música para que nos honren con su presencia y observen el trabajo de este grupo de personas que, ensayo tras ensayo nos esforzamos a seguir adelante animados para que la afición de esta Villa a la música sea cada vez mayor, dando lugar a que los niños que ahora empiezan puedan algún día superar a los que actualmente componen esta Banda.

Esta Agrupación aprovecha estas líneas para desear a todos los vecinos de Pego unas FELICES FIESTAS 1985.

L'Agrupacio Musical és una Entitat que està enfocada envers l'ampliació cultural-musical de la Vila de Pego.

Actualment manté una Escola d'educands amb 87 places de les quals 21 educands han començat ja l'aprenentatge amb instrument prou deteriorat.

La Banda consta de 40 places, amb una edat mitjana dels seus components de 19 anys.

Aquesta Agrupacio és autònoma i tenim el nostre local social al carrer Sant Joan, 68, el qual va ser adquirit gràcies a la constància i esforç de tots els seus components.

Es tracta d'una de les poques Entitats Culturals de la localitat i com que no percep cap assignació periòdica ens mantenim de les actuacions comercials i de les quotes que, voluntàriament, percebem dels socis.

Ens trobem amb bons ànims i algunes dificultats econòmiques, ja que en breu podrien trobar-se 23 dels educands iniciant pràctiques d'instruments, i no ho podrien fer per carèixer dels mateixos.

Des d'ací, del nostre edifici social, INVITEM A TOTS els socis i persones interessades per la música perquè ens honren amb la seua presència i observen el treball d'aquet grup de persones que, assaig rera assaig ens esforcem a seguir avant animat, a que l'afició d'esta Vila a la música siga cada vegada major, donant lloc a què els xiquets que ara comencen puguen algun dia superar als que actualment componen esta Banda.

Aquesta Agrupació aprofita aquestes línies per desitjar a tots els veïns de Pego unas FELICES FESTES PATRONALS, 1985.

LA ROSA ES LA FLOR MAS ELEGIDA

*Las flores son el signo
de la paz y del amor.
En las casas y en los altares,
en las plazas y en las calles,
la rosa es la flor más elegida
por su creación más expresiva.*

*La rosa es símbolo de la belleza,
su presencia se codea
en las familias más humildes,
en los palacios y las reinas.*

*Presente está en todo festejo,
las damas las lucen en su pecho.
Y todo termina
en aplausos y besos.*

*Por tu fragancia y color
mis ojos te admiran,
alegrando mi corazón
y consolando mi dolor.*

*Su misión no es siempre alegría,
su reacción es inadvertida,
para dar ejemplo
de la comprensión de la vida.*

*En el consuelo del mal,
con firmeza y silencio,
postrada en el pedestal,
acompaña al alma
hasta su destino final.*

José González
1983

LA MUERTE

*La muerte, palabra estremecida
ni buenos ni malos aman su compañía
la muerte no tiene amigos ni sentimientos
ni preferencias ni hipocresías,
la muerte no admite categorías.*

*Creyentes o no creyentes, buenos y malos
guapos y feos, torpes y sabios
todos son juzgados en su juicio
sin consideración ni prejuicio.*

*Dicen que somos hermanos
la fiera más fiera es el ser humano
ellos pronostican, la paz y la verdad
y con un antifaz en su alma
se disfrazan con la maldad.*

*La muerte no da importancia a este engaño
el hombre quiere más y más
y cuando pierde su patrimonio de caridad
su ambición es el poderío
su egoísmo se desborda
como el agua del mar y del río
que corre impetuosamente con desatino.*

*Para que tanta grandeza
si ella solo sugiere
inquietudes y quejas
si la muerte a corto plazo le espera
y todo en polvo se queda.*

José González
31 mayo 1985

EL 1.984 DE L'ORFEO: VIENA

Responent a la sempre grata petició de la Regiduria de Cultura d'aquesta Vila, de participar amb algun article per al Llibre de Festes del present any, és el meu desig, que engloba el de tots els components de l'Orfeó, contar de forma sinòptica i clara el que va ser la nostra activitat cantora durant l'any passat.

Abans que res, no cal dir-ho, perquè és de sobra conegut per tots els veïns de Pego, que 1984 seria l'any en què l'Orfeó viatjaria a la Viena imperial, a la capital del que fóra preponent Imperi Austro-Hongarés i a l'estat en el qual, de manera indiscutible, la música ha quedat més identificada.

L'Orfeó i, amb ell Pego, se n'anava a Viena.

Aquest fet va ser, sense cap dubte, el que des d'un principi ens va omplir a tots d'alegria, però el somni encara estava lluny i junt a ell les dubtes de la seua possible realització en alguns de nosaltres; era una cosa que ens resultava un tant utòpica. Però front a açò teníem una invitació de l'Ajuntament Vienés suficientment formal com per no ignorar la realitat i la realitat en aquests moments era que estavem invitats a participar en l'anomenat Advent de Viena.

Açò comportava una sèrie de qüestions que s'haurien de solucionar i entre elles la més important: anàvem a cantar a Viena.

A mesura que el temps transcorria es confirmava la certesa i serietat de l'esdeveniment i les il·lusions escreixen entre nosaltres i els nostres acostats. S'hauria d'elegir un repertori suficientment variat com per a dur un poc d'ací cap allà i mostrar com féiem nosaltres el que suposàvem que ells coneixien.

Es succeïen els assajos i augmentava la nostra eufòria pel fet que s'acostava. Aquest estiu, botant-nos l'ús habitual, vàrem haver d'assajar ja que ho necessitàvem encara que cal dir que erem conscients, grosso modo, d'allò que podíem fer i preteníem mostrar el nostre treball de la forma més digna possible sense por a que la qualitat de la tradició musical vienesa ens féra menysprear-nos i minusvalorar-nos.

Bé, ja estava preparat el variat repertori i poc a poc s'anaven solventant els xicotets problemes subjacents en cadascú de nosaltres pel que fa a treball, família, economia, etc. i referent a aquest darrer punt cal dir que es va fer tot el possible per traure una quantitat que alleugerara el cost total del viatge (rifetes, subvencions, donatius, etc.).

Durant l'any es treballa, s'espera amb il·lusió creixent l'arribada de novembre i amb ell la data clau: el dia 16.

Son les 24 h. i l'autobús no arriba, comença a caure una suau pluja que després ens obligarà a pujar corrents al cotxe mentre un grup de gent ens acomiada i ens desitja un feliç viatge.

A partir d'ahi seria molt llarg de narrar el que va ser aquesta irreplicable experiència, aquest tan esperat viatge a Viena i el que fins a l'arribar-hi i el viatge de tornada suposaria per a tots. Però si hi ha alguna cosa que vertaderament valga la pena assenyalar, a banda de les innumerables bel·leses que davant dels nostres ulls desfilaren, és la gran harmonia i germanor de què vàrem gaudir tots els components del grup, notes aquestes que feren que es multiplicara la nostra alegria, car tot eixia bé, com es sol dir: "redó" i aquest fenomen humà, si així se'l pot anomenar, vindria a significar per a tots una major coneixença entre nosaltres, una unió cada quilòmetre de viatge més reforçada i un component bàsic per a gaudir d'una manera tan plena com ho vàrem fer i crec, sense por d'exagerar, que va ser i quedarà com un dels moments més feliços de les nostres vides.

I, al final, de nou a Pego amb ansietat i nerviosisme per experimentar la sensació de proximitat de les nostres coses, de la nostra gent a la qual cal agrair des d'aquestes línies el seu interès i preocupació per un grup de gent que fa Cultura a Pego i que en el novembre del 84, síntesi del treball d'un any, la portava en la digna mesura de les seues possibilitats a la, per a tots nosaltres inol·lidable VIENA.

CONCURSO DE PINTURA

En la Villa de Pego a cinco de junio de mil novecientos ochenta y cinco, y en el Salón de Actos del M. I. Ayuntamiento de Pego, se constituyó el jurado Calificador del X Certamen de Pintura Villa de Pego, integrado por Don Vicente Aguilera Cerni, Crítico de Arte; Don José Garnería García, Crítico de Arte; Don Mario Candela Vicedo, Pintor; Doña Juana de Aizpuru Domínguez, Galerista y Directora de ARCO y Don Segundo García López, Director del Centro Eusebio Sempere de Arte y Comunicación Visual, y han resuelto de conformidad con las Bases de la convocatoria del presente Certamen y a la vista y examen de la obra pictórica presentada otorgar por unanimidad los siguientes premios:

PRIMER PREMIO VILLA DE PEGO, dotado con 300.000'— Ptas. a la obra Sin Título de **CARMEN BERENGUER**.

SEGUNDO PREMIO VILLA DE PEGO, dotado con 200.000'— Ptas. a la Obra Sagitario, el Arquero de Equipo Tres.

TERCER PREMIO VILLA DE PEGO, dotado con 150.000'— Ptas., a la obra Sin Título de **AMPARO IRANZO UREÑA**.

Tras la selección efectuada han sido elegidos como finalistas los Artistas, Juan José Barberá, Manuel Rey Fuego y Boro Comes García.

Han quedado seleccionados como semifinalistas los Artistas Joaquin Aldás Ruiz, Francisco Canavese Casesnoves, Victoria G. Álvarez Servando Corrales Gómez y Ricardo Vila Vicedo.

Y para que conste y surta los efectos oportunos, firman todos los miembros del Jurado al pie de la presente en el lugar y fecha al principio indicados.

Juan de Aizpuru

M. Candela

Vicente Aguilera

J. Barberá

J. Aizpuru

EL POBLAT IBÈRIC DE SEGÀRIA

per Josep A. Gisbert (Arqueòleg)

El jaciment arqueològic situat al cim de la Serra de Segària pertany al terme municipal de Benimeli, si be sempre ha tingut una forta relació amb Pego, propiciada, entre altres raons, per l'estima i divulgació que li va donar Carmelo Giner Bolufer durant la dècada dels 50. Als Arxius del Servei d'Investigació Prehistòrica de València es conserven notícies sobre diverses troballes de C. Giner, així com un conjunt de materials arqueològics recollits pel mateix.

A més d'alguna informació de C. Giner (1), sols disposem d'un estudi recent (3) que descriu somerament les fortificacions del poblat i aproxima certa distribució espacial. Quant als materials coneguts procedents del poblat, cal anomenar que el conjunt més important és una donació de C. Giner al S.I.P. de València. Coneixem un altra donació dels hereus de C. Giner al Museu Arqueològic de Dénia. El Museu Arqueològic d'Alacant també conserva certes peces en els fons antics (2), així com les troballes recents realitzades durant els treballs d'investigació de C. Aranegui i H. Bonet. A més hi han innumerables ceràmiques disperses en col·leccions privades de la zona.

Aquests materials aporten el marc cronològic d'activitat del jaciment i ofereixen certa informació de tipus econòmic sobre la incidència del comerç.

El poblat està situat als voltants de la cresta SW. de la Serra de Segària. L'accidentada topografia de la part septentrional i oriental de la Serra li proporciona una certa inaccesibilitat. No obstant, la suavitat de les vessants del SW de la muntanya condiona la necessitat de fortificar del poblat.

Les fortificacions son bastant importants, amb grans llenços de murada construïda amb aparell pseudo-ciclopi i altres amb petits blocs de pedres carejades. La bona conservació dels llenços, de vegades, de més de tres metres d'altura, contrasta amb el desconeixement de la possible existència de torres de reforç o angles amb finalitat poliorcètica. El conjunt de murs que envolten parcialment la plataforma natural d'assentament del poblat, d'uns 200x80 metres de superfície, li donen bastant relevància. L'estat de conservació actual deu assegurar la preservació de l'estratigrafia arqueològica de l'interior. A l'interior de les murades, la superfície del terreny ha estat seriosament transformada pel conreu agrícola de secà, actualment en desús. Pel moment, la investigació arqueològica al jaciment s'ha reduït a un petit sondeig al peu d'una murada. Sens dubte, alguna actuació dins del recinte oferiria dades d'interès sobre les característiques i cronologia del poblament ibèric de l'àrea.

Pel moment, per a la interpretació del jaciment, contem amb un bon conjunt de materials: majoritàriament ceràmics, procedents de troballes casuals i reculls superficials. El nucli arqueològic, malgrat l'actual deteriorament per l'actuació d'"aficionats", que realitzen des de forats indiscriminats per a la localització de metall fins excavacions clandestines, encara avui presenta una gran quantitat de material superficial.

Les ceràmiques importades itàliques són abundants, tant les de vaixel·la de taula, de vernís negre: Campaniana A (tipus evolucionats) i Campaniana B; com nombrosos fragments d'àmfora Dressel 1B, que servien d'envàs de vi procedent de la Campania i comarques centrals d'Itàlia durant l'època romana republicana. El predomini de ceràmiques ibèriques, llises i pintades amb decoracions geomètriques i florals, àmfores ibèriques i altres ceràmiques comunes de taula i cuina completen el registre arqueològic del jaciment. El seu marc cronològic cal situar-lo, per a l'inici, no més antic del segon terç del segle II a. C., i com a data final la meitat del segle I a. C. No obstant, alguns materials confirmen certa reutilització esporàdica i puntual durant l'època romana.

L'evidència arqueològica documenta un poblament ibèric, situat en un lloc d'indubtable interès estratègic, de control d'un pas de la planura costenca cap a l'interior, amb unes fortificacions importants que reforcen el seu caracter estratègic i militar i amb una cronologia dels segles II-I a. C. que planteja una complexa problemàtica. La intensa relació comercial del nucli amb la Península Itàlica és una

constant d'aquest tipus de jaciment i cal avaluar-la en relació amb el complex origen de la romanització a l'àrea, així com, amb més prudència, amb esdeveniments bèl·lics del moment: les guerres púniques.

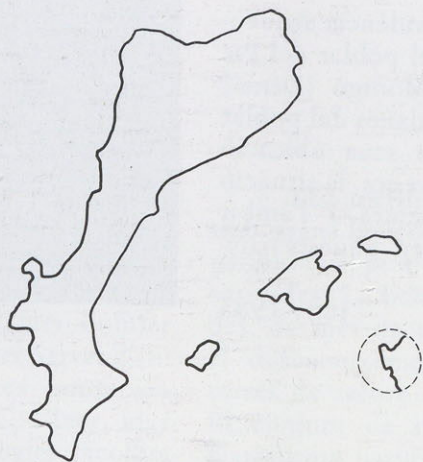
Les festes arquitectòniques i l'evidència arqueològica relacionen aquest nucli amb el poblat del Pic de l'Àguila, situat a la Serra del Montgó (Dénia) i, més al nord, amb les fases més tardanes del poblat ibèric d'El Rabat (Rafelcofer). La seua ubicació al cim de grans contraforts muntanyencs, la situació estratègica, la fortificació del recinte i l'àmbit cronològic són dades que unifiquen aquests jaciments.

Juny-1985

BIBLIOGRAFIA

- (1).- GINER BOLUFER Carmelo (1953): "La Antigüedad de Pego", *Rev. Pego*. Pego s. p.
- (2).- LLOBREGAT CONESA Enrique (1972): *Constestània Ibérica*. Alicante, pp. 106.
- (3).- ARANEGUI Carmen y BONET Helena (1979): "Los restos de amurallamiento de la Sierra de Segaria", *Rev. del Instituto de Estudios Alicantinos*, núm. 26, Alicante, pp. 105-108.

EUROPA, LES NACIONS I LES LLENGÜES

La notícia de l'entrada d'espanya a Europa, com se sol dir, s'ha produït i ha despertat elogis diversos i comentaris sobretot de caràcter econòmic. Sembla, segons diuen, que tot ha estat satisfactori i l'eufòria regna pertot arreu. Un servidor, que no és economista ni en sap unmos, s'ha fet les seues reflexions sobre qui ha de ser, des d'ara, el nostre europeisme lingüístic.

Fins ara la introducció de l'assignatura de valencià a les escoles havia despertat comentaris més o menys favorables, però n'hi havia un de molt freqüent: "Home sí, està bé que ensenyen el valencià -el que es parla- perquè és la nostra llengua, però les altres assignatures han de ser en castellà, que si no els xiquets després se'n van a Madrid i ja veus tu..." No és que el defensor d'aquesta tesi no volgués les classes de valencià, sinó que el seu horitzó era Espanya com a unitat, el màxim a què hom podia aspirar era a triomfar a Espanya -en espanyol-. Ara, i cada dia més, les coses han de canviar: l'horitzó no ha de ser Espanya, els nostres alumnes també podran triomfar a Europa, s'han ampliat les fronteres i, per tant, caldrà dominar una llengua d'un abasta més ampli -a Europa- que el castellà. Les coses, lingüísticament, es compliquen. Ara l'argument haurà de ser: "Home, està bé això del valencià, però haurem de saber també anglès, francès, o alemany -poseu-hi la que vulgueu- perquè si van a París, Londres o Frankfurt..." És evident.

Ara el problema no és, no ha de ser valencià/castellà exclusivament sinó que se'ns amplien les fronteres i haurem de repensarnos les nostres actituds lingüístiques. Per exemple, allò de "el valencià sí perquè és la nostra llengua", es mantindrà? i què voldrà dir valencià? un residu folklòric a les escolars i a les festes de guardar? això és suïcida -per al valencià. O una variant catalana d'una mateixa llengua que té una cultura tan europea i tan exportable com la millor cultura espanyola i que és nostra perquè hem contribuït a fer-la entre tots? Quina ha de ser la cultura i la llengua amb la què entrarem a Europa? Hi entrarem com a valencians amb plena consciència nacional, amb el nostre llegat històric i federalista de l'antiga Corona d'Aragó? O ens haurem de resignar a entrar-hi com a espanyols tot fent acte de renúncia de tot allò que és més nostre? Ja ho anirem veient, és possible que ara comencem a saber què vol dir per a molts això de la nostra llengua. Ara sabrem qui la defensarà i qui serà el renegat. Perquè en qüestió de llengües, per minoritàries que siguen, també es diu renegat aquell que deixa d'usar la pròpia.

Al capdavant la Hsitòria ens depara un altre interrogant: Haurem de sentir algun dia, si desapareixem com a valencians -que desapareixerem-, haurem de sentir algun dia "Home sí, això del castellà està bé, però les altres assignatures hauran de fer-se en anglès perquè si se'n van a Londres..." Com entrarem a Europa?

Tomàs Llopis i Guardiola

A D. MANUEL PONS PONS

Al recibir la invitación para colaborar en este programa, por parte de la Comisión de Fiestas, pensé que era un buen momento y lugar oportuno para manifestar públicamente la labor que en la enseñanza ha realizado durante 39 años en el Magisterio y 26 en Pego nuestro querido compañero D. Manuel Pons Pons.

Por imperativo de las leyes, el pasado 9 de octubre dejaba la Escuela, así acababa oficialmente su tarea de educador y es fácil comprender que una labor desempeñada durante tantos años, no se puede anular de golpe por la llegada de una "fecha punta". D. Manuel ha dejado la escuela pero tenemos su ofrecimiento de colaboración y así lo ha hecho siempre que se lo hemos pedido.

No pretendo aquí hacer un panegírico de su vida de todos conocida, que podríamos resumir en apenas unas palabras, "modelo a imitar".

El 27 de noviembre pasado, día de San José de Calasanz, patrono del Magisterio, sus compañeros quisimos expresarle nuestra estima con un sencillo, pero eso sí, muy entrañable homenaje al que se sumó el M. I. Ayuntamiento, ofreciéndole una placa, recuerdo de sus 26 años de su labor docente en Pego. Las autoridades provinciales que no pudieron estar presentes, también quisieron premiar su labor pedagógica concediéndole un "VOTO DE GRACIA".

El mejor testimonio que deja un maestro, es el recuerdo en las muchas generaciones que pasaron por sus aulas.

D. Manuel está en su casa pero seguirá siendo el maestro de sus alumnos, el compañero y amigo de siempre.

AMIGOS DEL MUSEO DE PEGO (Alicante)

Con la convocatoria del presente año de 1985 del Certamen de Pintura de la Villa de Pegó finaliza el período de 10 años patrocinado por la empresa Pascual Hermanos.

Con tal motivo los amigos del Museo de Pintura de Pegó quieren mostrar su público agradecimiento a dicha empresa por su obra cultural y por haber contribuido, gracias a dicho Certamen, a popularizar a la muy noble Villa de Pegó.

Es también ésta una buena ocasión para hacer un resumen informativo a nuestros socios y al pueblo en general de las actividades desarrolladas por nosotros durante este período.

Los amigos del museo de Pegó han adquirido cinco cuadros de gran tamaño, de los cuales cuatro fueron comprados por un total de 275.000'— Ptas. y el restante regalado por el Sr. Fernando Ferrando Bondía. Además tenemos doce cuadros más pequeños, dibujos y pinturas, de preeminentes autores, que hacen un total de diecisiete, número suficiente para vestir dignamente las paredes de dos salas del Museo. Esta labor se ha podido realizar gracias a las aportaciones de los socios.

También nos complace informar que tenemos en la Caja de Ahorros Provincial de Alicante la cantidad de 200.000'— Ptas. a plazo fijo y 43.384 en una libreta de Ahorros. Este capital tiene una sola misión: ser usado en el futuro para adquirir obras de arte en buenas condiciones económicas y que den prestigio al Museo.

NOTA.— El origen de los Amigos del Museo de Pegó se remonta al año 1975, cuando el Sr. D. Francisco Llobera de Yriarte, natural de Valencia y, a la sazón, Notario de Pegó se entrevistó con el Sr. José González pidiéndole su cooperación para trabajar en pro de la fundación de un Museo Municipal en la Villa de Pegó, trabajando mutuamente acompañados de los demás socios.

LA COMISION

DE LAS VIEJAS COSTUMBRES

Y EL AISLAMIENTO ACTUAL

A la meua germana que ya està en la veritat

Me prometí velar por el dios desarmado
Marguerite Yourcenar

Pasan los días y traen de la brida una ristra de años que se van acumulando sobre nuestros hombros. Una tarde nos damos cuenta de que ya no somos jóvenes, nos invade la nostalgia y volvemos la cara hacia el recuerdo. De aquella nostalgia y este recuerdo quisiera hablaros hoy.

Sentimos nostalgia de aquello que poseimos y habiéndolo perdido nos gustaría recuperar. Debido a la irreversibilidad del tiempo sólo por medio del recuerdo, voluntario o involuntario, podemos alcanzar este objetivo. Ambas circunstancias, nostalgia y recuerdo se dan en mí, de modo espontáneo, cada vez que llegan hasta mí sentir aquellas plácidas y hermosas noches de verano en las que, en nuestro valle las estrellas, sobre el más límpido cielo, se contaban con palabras de luz, lo que habían hecho durante el imperio del sol. (Cada día es un imperio y los imperios solo un día duran). Y su voz, fulgurante de destellos, llegaba a todos los que, con sus vidas, daban vida a este pueblo entre el mar y la montaña. Era un gozo escucharlas mientras el frescor de las primeras brisas acunaban su merecido descanso. Y así el pueblo recuperaba sus fuerzas y se liberaba del último sudor de la jornada sentado en el portal del espacioso zaguán dialogando con el vecino y las estrellas que en un vasto sistema de señales mantenían una conversación entre seres inmensos: astros y hombres.

Veraneábamos, los que veraneábamos, en alguna casita de campo cercana a la villa. La familia del que esto escribe lo hacía en Ambra. Recuerdo que por las noches terminado el paseo por la calle Mayor —otra alegría desterrada—, después de entrar en “la casa del carrer Alfonso”, me dirigía a la “Caseta” para cenar en familia (más usos en desuso) y podía escuchar, sin detenerme en el camino la canción de moda que todas las emisoras transmitían, y que a través de las puertas, *de par en par* abiertas, llegaba hasta mis oídos. Y el prójimo (próximo) tuyo y mío, hablaba con su hermano de al lado y este con el de enfrente convertida así la calle en lo que debe de ser y fué siempre —recuérdese la griega “Agora”— un lugar de convivencia, un lugar donde reunirse para hablar de penas y alegrías, donde tratar de resolver los problemas que atañen a la comunidad de amigos que debe constituir un pueblo como el nuestro. Puertas abiertas, amistad vivida, (la amistad si no se vive para nada sirve), comunicación, aún ignorándolo, generadora de la imprescindible catarsis; en una palabra: amor. presidiendo la práctica diaria de la relación humana.

Quisiera equivocarme pero, a mi entender, todo ha desaparecido o por lo menos ha cambiado. La convivencia se oculta y se oculta como desafío, casi como símbolo de virtud. “Yo en ma casa, la porta tancá y el que vullga algo que vinga” es la frase mil veces repetida y otras tantas veces con dolor escuchada. No lo entiendo, no llego a entenderlo ni quiero llegar. Sería demasiado doloroso convencerme de esta realidad. Pero es una realidad, porque el recinto está cerrado a partir de la caída de la tarde y las puertas con cadena y cerrojos protegen las casas y sus habitantes de ladrones imaginarios ya que las desérticas calles sólo la soledad albergan protestando ruidosamente de la extraña y sorprendente pisa-da humana. Ante el hecho solo cabe un intento de explicación. Intentémoslo.

Los tiempos ciertamente han cambiado. El fenómeno televisivo es patente, la inseguridad ciudadana ha alcanzado las habitáculos más imprevisibles, la droga se filtra y llegando hasta los lugares más recónditos es capaz de engendrar el delito, los robos de entidades bancarias están a la orden del día. Y Aquí quisiera hacer un inciso. No se crea que los delincuentes comunes son los únicos responsables del siempre execrable delito ya que la auténtica responsabilidad de la situación creada se centra

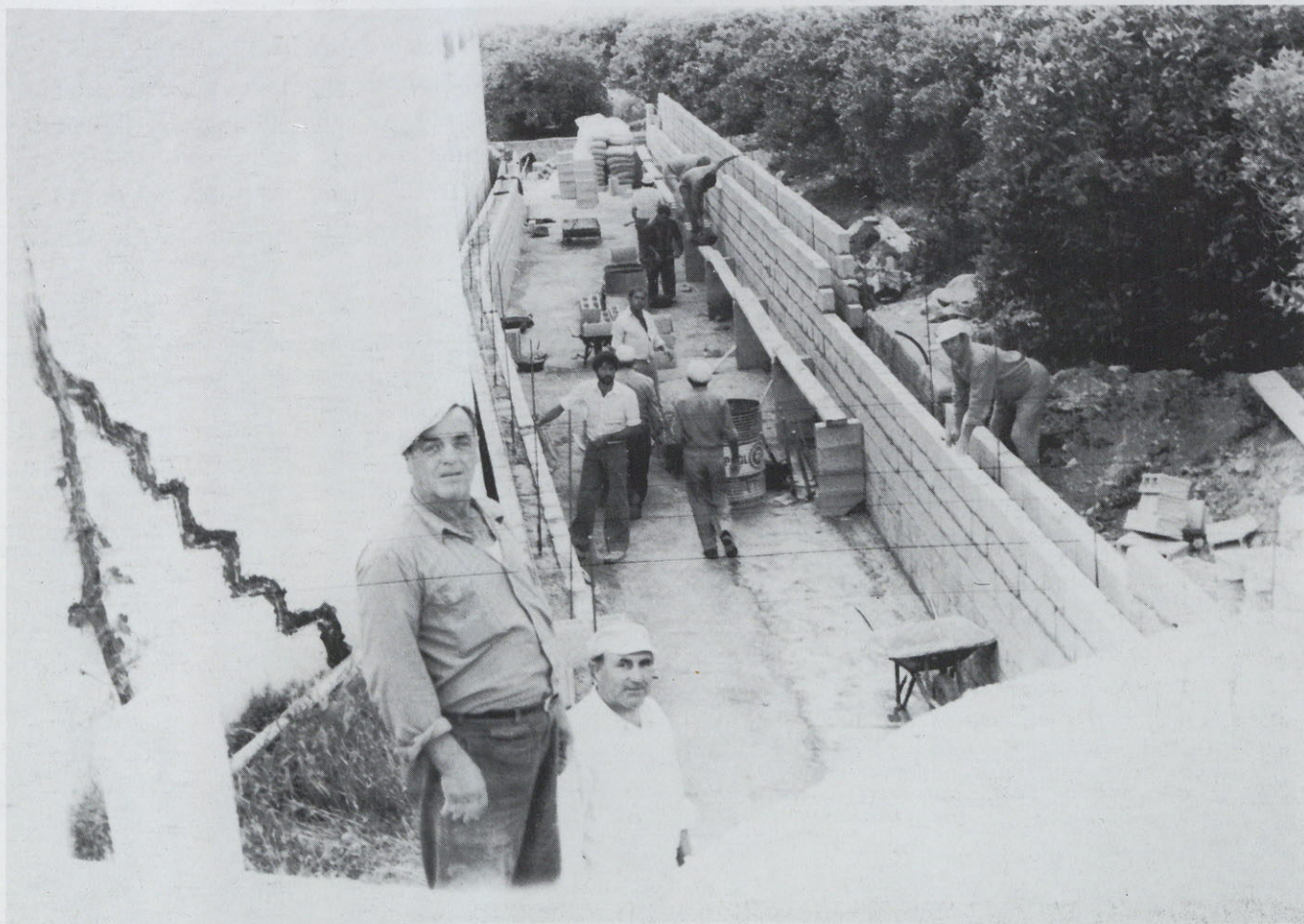
en aquellos que por intereses personales de la más baja estofa, leáse dinero, placer, lujo, etc., son capaces con sus sucios manejos de ocasionar el desempleo, de traficar con estupefacientes y drogas que puedan proporcionar, a cambio de pingües ganancias, los falsos paraísos que algunos seres humanos por avatares de la vida han llegado a necesitar; y que conste que no intento justificación alguna. Lo que sí quiero decir es que el capital, pasivo-divisas en Suiza- o el traficante de heroína que cada mañana despierta en su villa de la Costa Azul para contemplar la bella placidez de un Mediterráneo que después surcará a bordo de un yate decorado con originales de Picasso, son los auténticos responsables de los delitos ocasionados por el paro y la toxicomanía. Y es por ahí por donde hay que cortar sin andarse por las ramas.

No se trata pues de cerrar las puertas invierno y verano dedicando la totalidad de las horas de descanso a la "tele", tantas veces ineficaz en todos los sentidos. Sin conversación, sin concesión alguna a la comunicación con los demás, familia, amigos, vecinos, llegaremos al aislamiento y éste nos conducirá al fracaso pues todo lo que se aísla muere. El hombre es gregario por naturaleza y no resiste la soledad. Compartir es la palabra clave; es decir, vivir en comunión con los demás con todas las ventajas e inconvenientes (sobre todo ventajas) que esto implica. El aislamiento actual ha entristecido los pueblos y sus pobladores se han tornado huraños. Vamos por la senda equívoca y creo firmemente que el remedio está en volver a la tradición de nuestros mayores, no a la cerril y carpetobetónica, —aquí estuvo Grecia— sino a la liberal y civilizada a la vez que trascendente y cristiana. El empeño no es fácil pero puede sacarnos de la encrucijada y hay que hacer realidad el intento si no queremos encontrarnos con que al final de la partida el juego no mereció la pena. El ateísmo siempre fué una actitud que requirió tanta fe como su contraria. Apliquémonos a esta última y tengamos fe en el Hombre que fué Dios y en el Dios que fué hombre y hermano nuestro. No creemos psicosis que nos lleven a situaciones límites innecesarias. Las puertas y los corazones abiertos a propios y extraños sin esperar a que llamen ni exigirles que, ya en nuestros reales, piensen como nosotros pensamos o amen lo que nosotros amamos. Y así con los demás, en la calle o en la plaza, escuchando el diálogo que las estrellas sostienen en el frescor de la noche encontrarás tu propia, singular e irreductible identidad. Y nuestras casas no serán fronteras sino vínculos de unión con todos sin excepción de razas, clases o ideas, porque todo está en lo humano también lo eterno.

JOSE VIDAL

RAONAMENT SOBRE EL PARO AGRICOLA

Acrescentant la crisi econòmica que sofreixen els treballadors apareixen les gelades de principis d'any per a crear una situació més difícil per als homes i dones que treballen i depenen del camp, aquest camp que és la base de la nostra economia i també l'esperança per a eixa mà d'obra que la indústria despedeix.

Per primera vegada en la història del nostre País, i sempre gràcies a la nostra Autonomia que fa possible que el poder polític siga més prop del poble, les nostres Institucions, La Generalitat i el nostre Ajuntament hajan actuat amb la necessària rapidesa per a que en menys d'una trentena de dies, hajan arribat fins als afectats per les gelades, les ajudes per a paliar tant els jornalers com als llauradors afectats.

Mesures tan "injustes" per alguns com poden ser l'increment temporal a taxes de jocs (bingo i casinos) i programes especials de fomento d'ocupació per als treballadors del camp afectats, ajudes a les que tenim que afegir les del nostre Ajuntament que han segut tant econòmiques com en la bona elecció d'obres d'utilitat pública.

Dins de la canalització d'aquestes ajudes ha jugat un paper molt important el Sindicat, tant l'hora de firmar l'AES com a l'hora de negociar el tema de les gelades. Negociacions i pactes fets en amb la intenció d'afavorir a les classes socials més necessitades, assoliment aquest de qualsevol sindicat.

Nosaltres contem afegir aquestes ajudes, les del ciutadà, tornant a insistir que els destinataris d'aquestes ajudes són les classes socials més necessitades econòmicament i confiem en la solidaritat i moralitat de tots els pegolins.

Som conscients que mai és pot tindre content a un poble però creguem fermament que qualsevol mesura pugua ser impopular (i generalment ho serà sempre per a la mateixa gent) aquesta mesura tard o promte farà que la majoria del poble estiga content. Açò és part de la Democràcia.

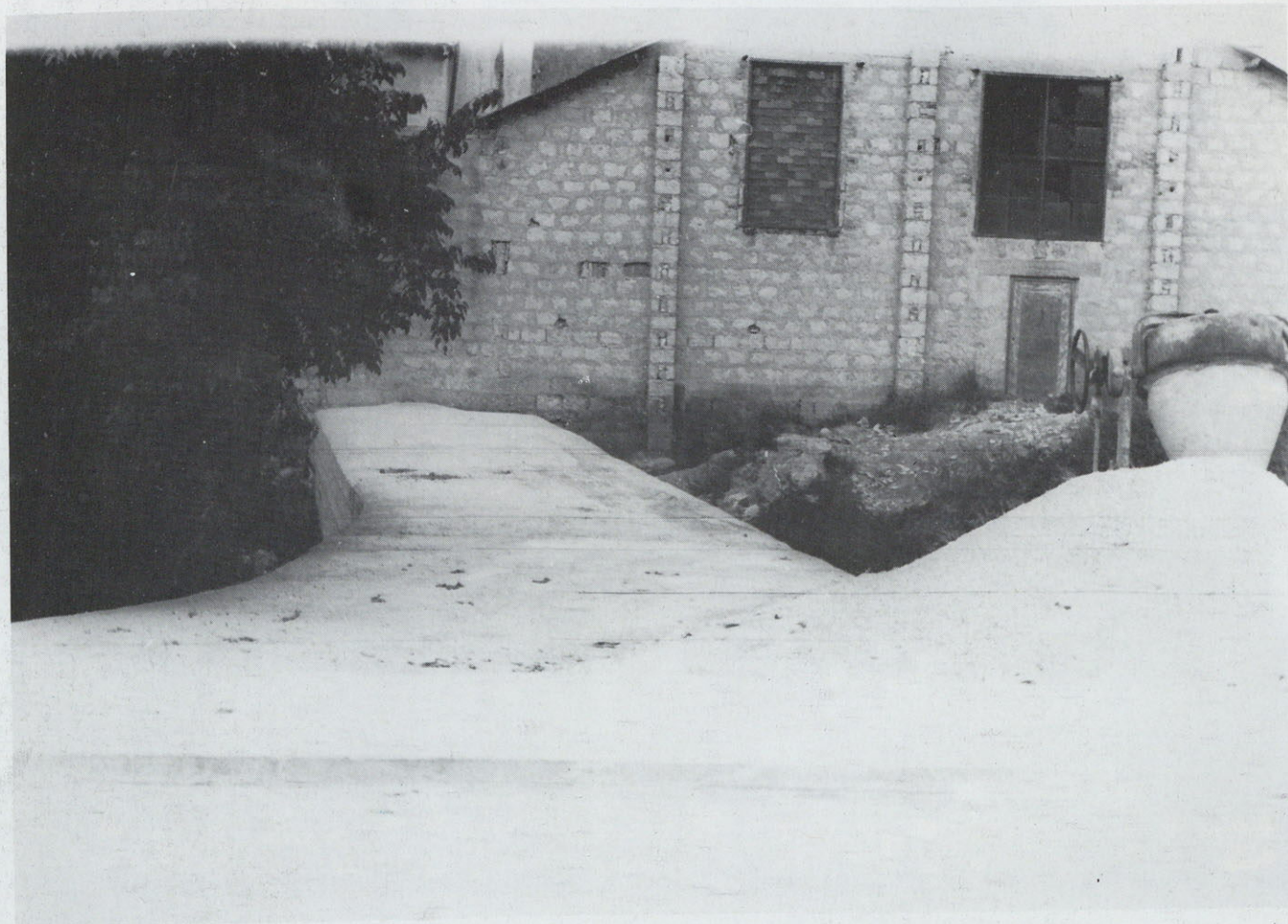
Com també es part de la democràcia que els jornalers no tinguen que anar a mendigar dia a dia un jornal per a mantindre's.

Part de la democràcia és deixar d'eixir a la plaça. Tal vegada sembla un altre problema però un bon problema per a plantejar al nostre poble, als nostres jornalers. Arran de les ajudes per a les gelades hem vist també que no és necessari fomentar el trist mercat de treball que tenim al nostre poble. Mercat de treball que va en funció de les condicions físiques i habilitat del contract.

En aquest "món" s'explota al jove i discrimina al vell, on el treballador és senteix explotat i negociat. Es imprescindible que aquest "mercat" termine i mentres no dure no podem dir que "la democràcia ha arribat a Pego".

Mentres els homens eixquen a la Plaça de matinada a demanar un jornal i se'li seleccione, estude i discrimine, mentre no racionalitzem l'oferta i la demanda per mig dels Ajuntament i sindicats, per a que els jornalers parats no mendiguen i que al demanar feina sentisquen més que la revindicació d'un dret, que ampara la nostra Constitució, no tindrem una verdadera democràcia.

Tres militants socialistes i ugetistes

Programa de Festes 85 Pego

DIJOUS, 13 DE JUNY

A les 8'30 de la vesprada

En el Poliesportiu actuació del Grup de Teatre TEATREL.LO.

DIJOUS 20 DE JUNY

A les 8'30 de la vesprada

En el poliesportiu actuació del grup de Teatre PLUJA.

A les 11,30 de la nit

En el Passeig de Cervantes Revetla per l'Agrupació Musical de Pego.

DIVENDRES, 21 DE JUNY

A les 3 de la vesprada

Pessada de les haques que participen en el concurs de Tir i Arrossegament.

A les 9 de la nit

Gran cercavila per la banda musical de Pego.

A les 11 de la nit

Arreplegada de les festeres.

A les 12 de la nit

Gran Gala musical en honor de les festeres amb l'actuació de la grandiosa orquestra ZAFIROS.

DISSABTE, 22 DE JUNY

A les 9 del matí

I durant tot el dia tindrà lloc en els solars del carrer Blasco Ibáñez el concurs de Tir i Arrossegament.

A les 11 del matí

En la piscina del club de Tennis Pego gran campionat de natació per a menors de 14 anys

A les 6 de la vesprada.

En la Residència de Vells, actuació del grup artístic del "Hogar del Pensionista".

A les 7 de la vesprada

Gran torneig de handbol en "La Teilladora" amb la participació del PEGO, DENIA I BENISSA.

A les 9 de la nit

Cercavila.

A les 10 de la nit

En el frontó del Club de Tennis entrega de trofeus del Villa de Pego de Tennis, Frontenis i Futbol Sala i a continuació gran berbena.

A les 12 de la nit

En el Poliesportiu Municipal "Gran musical de la Joventut" amb la participació de Chaqueta de Ocasión altres grups que s'anunciaran oportunament i l'actuació del conjunt de moda LOS REBELDES.

DIUMENGE, 23 DE JUNY

A les 9 del matí

Continua el Tir i Arrosegament durant tot el dia.

A les 9'30 del matí

Cercavila per la Banda de Pego.

A la mateixa hora

Començament dels tradicionals actes en honor de Sant Cristòfol.

A les 10 del matí

Carreres de bicicletes organitzades pel C. C. Pego pel circuit que oportunament s'anunciarà.

A les 10 del matí

Torneo de Barquet a la Trilladora.

A les 12 del matí

Inauguració de l'exposició de quadres del premi "Villa de Pego", exposició d'herbes i de segells (sellos).

A les 12 del matí

Inauguració de les exposicions.

A les 6 de la vesprada

Prova de velomotors en el Pla de la Font per la Penya Motorista.

A la mateixa hora

Festejos Populars en la plaça instal·lada en el carrers Carolina Sala.

A les 8 de la vesprada

Concentració en la Plaça del País Valencià de les bandes de Música participants en el IV Festival de Bandes de Música de Pego i a continuació cercavila.

A les 9 de la nit

IV Festival de Bandes de Música en el Poliesportiu Municipal amb l'actuació de les Bandes de Dénia, Oliva, Ondara, El Verger i Pego.

DILLUNS 24 DE JUNY

A les 9 del matí

Continua el Tir i Arrosegament que finalitzarà amb l'entrega de trofeus.

Comença el Concurs de Pesca de la Tercera Edat.

A les 6 de la vesprada.

Bous.

A les 9 de la nit

Cercavila.

DIMARTS 25 DE JUNY

A les 6 de la vesprada

Actuació del Grup Artístic de la Tercera edat en els seus locals.

A la mateixa hora

Bous en el lloc de costum.

A les 9 de la nit

Cercavila

A les 11 de la nit

En el Poliesportiu Municipal, Teatre sota el patrocini de la Caixa d'Estalvis Provincial

d'Alacant a càrrec del grup "L'Entaulat" de Pinoso que posarà en escena l'obra de Darío Fo "Aquí no paga nadie".

DIMECRES, 26 DE JUNY

A les 6 de la vesprada

Bous.

A partir de les 7 de la vesprada

En el Poliesportiu Municipal Gran Festival Infantil Escolar amb motiu de la cloenda del curs escolar amb la participació de grups artístics dels col·legis Ausias March, Sant Antoni i Cervantes.

A les 9 de la nit

Cercavila.

A les 11 de la nit

Actuació del grup de Dances Populars de Castalla per deferència de la Caixa d'Estalvis d'Alacant i Múrcia.

DIJOUS, 27 DE JUNY

A les 6 de la vesprada

Bous.

A partir de les 7 de la vesprada

"Gran Cotillón" i actuació del grup BALDOVI en els locals del Llar del Pensioniste.

A les 9 de la nit

Cercavila.

A les 11 de la nit

En el Poliesportiu actuarà ARACELI BANYULS oferint-nos el millor del seu repertori.

DIVENDRES 28 DE JUNY

A les 12 del mig dia

Les Kàbiles i les casernes obriran les seues portes.

A les 5 de la vesprada

En la Trilladora 2.^{on} concurs de Petanca.

A les 8 de la vesprada.

Gran CAVALCADA POPULAR per els carrers de costum: Jaume I, Major, Plaça del País Valencià, Ecce-Homo, C. Cendra, Sant Jaume, Sant Agostí, Plà de la Font.

A les 12 de la nit

En el Poliesportiu "GRAN ESTELAR" amb l'actuació de SALOME, DON PIO i MANZANITA.

DISSABTE, 29 DE JUNY

A les 8 del matí

Desperta per les filades de moros i cristians amb trons d'arcabuzos.

A les 11 del matí

Gran diana festera des de la Plaça del País Valencià, Ecce-Homo, Capitàn Cendra, Sant

- Jaume, Sant Agostí, Pla de la Font on es farà dislocació per diferents carrers del poble.
- A les 7 de la vesprada
I ENTRADA DE MOROS I CRISTIANS amb el següent itinerari: Sant Carles, Sant Rafel, Mercat, Poeta Lorente, Major, Plaça del País Valencià.
- A les 11 de la nit
En el Saló d'actes de la Caixa d'Alacant i Múrcia actuació de l'Orfeo de Pego que ens deleitarà amb un extraordinari concert.
- A les 12 de la nit
En el poliesportiu gran berbena amb l'actuació d'OASSIS I TROPICOS.

DIUMENGE, 30 DE JUNY

- A les 10 del matí
Cercavila de les filades amb banda per tots els carrers de la població.
- A les 11,30 del matí
En el Passeig Cervantes I Festival de Bandes de Música Festera amb el concurs de les bandes de Beniatjar, Llutxent, Xaló, Alcalalí i Pego.
- A les 7 de la vesprada
II ENTRADA DE MOROS I CRISTIANS per el següent itinerari: Creu de San Miquel, C. Cendra, Sant Jaume, Sant Agostí, Pla de la Font, acabant en batalla final, presa del castell pels cristians i cloenda amb focs artificials.
- A les 12 de la nit
En el poliesportiu gran berbena de la gran orquestra CASABLANCA.

DILLUNS, 1 DE JULIOL

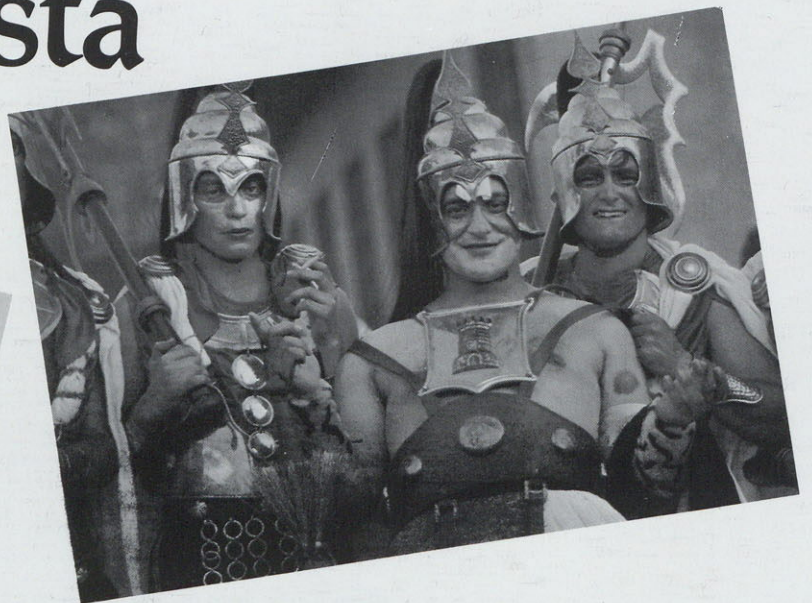
- A les 9,30 del matí
Traslat del Santíssim Ecce-Homo.
- A les 10 del matí
Cercavila tradicional.
- A les 11,30 del matí
Missa solemne en honor al Santíssim Ecce-Homo Patró venerat de la vila de Pego.
- A la 1,30 hores
Extraordinària i sorollosa mascletà en la Plaça del País Valencià.
- A les 6 de la vesprada
Gran triangular de fútbol juvenil en el camp Cervantes amb la participació dels equips. Alzira U.D., Levante i Pego C. F.
- A les 8 de la vesprada
Cercavila tradicional.
- A les 9 de la nit
Processó de la venerada imatge del Santíssim Ecce-Homo.
- A les 10 de la nit
Gran explosió de foc a l'Entrada de la Processó.
- A les 11,30 de la nit
En la Plaça del País Valencià extraordinari concert per l'AGRUPACIO MUSICAL DE PEGO.
- A la 1 de la nit
Cercavila fins al Passeig i a continuació cloenda de festes-85 amb un gran Castell de Focs d'Artifici.

DISSABTE, 6 DE JULIOL

- A les 12 de la nit
En el Poliesportiu municipal Gran Gala Musical amb l'actuació de les afamades orquestres: VALENCIA NUIT i MANHATAN.

Imatges de la Festa

La Comissió de Festes agraix la seua col·laboració a totes les Entitats

ENTITATS COL·LABORADORES

ALIMENTACIÓ

<p>ALIMENTACION VENTURO Plà de la Font, 10 Tel. 57 12 66</p>	<p>Juan Nadal Segura ULTRAMARINOS Y SALAZONES Mayor, 20 Tel. 57 05 61</p>	<p>ULTRAMARINOS - COMESTIBLES NTRA. SRA. PERPETUO SOCORRO PEPITA SISCAR Ecce-Homo, 17 Tel. 57 08 32</p>
<p>ALIMENTACION CLEMENTE Pedro Sala, 25 Tel. 57 03 20</p>	<p>HILARIO SEGUI PALMER Plaça País Valencià Tel. 57 04 19</p>	<p>Vda. de Bautista Sala COMESTIBLES San Jaime, 2 Tel. 57 03 77</p>
<p>COMESTIBLES ENCARNA NADAL Nueva, 2 - Tel. 57 11 67</p>	<p>SUPERMERCADO MONTANER Calvario Viejo, 56 Tel. 57 06 73</p>	<p>AUTOSERVICIO FEMENIA pl. May. Cendra, 4 Tel. 57 01 68</p>

<p>PATRO IBIZA TIENDA DE ULTRAMARINOS Mar, 44 Tel. 57 02 14</p>	<p>TODOTODO C/. San Rafael, 42 - Tel. 57 13 86</p>	<p><i>Vicente Pastor</i> Chapistería y pintura del automóvil Adsubia, 6 Tel. 57 09 68</p>
<p>SUPER MES Plà de la Font, 17 Tel. 57 15 70</p>	<p>AGRICULTURA</p>	<p>Taller Bellota <i>Fernando Pastor Ortola</i> REPARACIONES EN GENERAL - SERVICIO DE GRUA Avenida de Alcoy, 73 Tel. 57 13 55</p>
<p>COMESTIBLES Chelo Calvario Viejo, s/n. Tel. 57 13 51</p>	<p>AGROTEC TECNICA AGRICOLA Fr. Fco. Peris, 15 Tel. 57 11 86</p>	<p>Taller Carrocería y Chapistería Fernando Oltra Avda. de Alcoy, 63 Tel. 57 08 02</p>
<p>UDACO V. Serrano Casanova San Juan, 1 Tel. 57 02 54</p>	<p>INSECTICIDAS CASA DEL CAMP En el cruce 4 ctres. Tel. 570362-570663</p>	<p>Talleres BLANJOCAR CHAPISTERIA Y PINTURA Alicante, 14 Tel. 57 11 00</p>
<p>ALDI El estilo diferente y los precios más bajos Plaça de la Constitució Tel. 57 05 24</p>	<p>INSECTICIDAS DOMINGO GARCIA CAPATAZ AGRICOLA San Jaime, 18 Tel. 57 09 81</p>	<p>TACOGRAFOS MOTOMETER AUTO-ELECTRICIDAD PUIGCERVER Jaume I, 70 Tel. 57 07 18</p>
<p>PRODUCTOS DEPEGO panificadora pegolina s.l. Tel. 57 03 58 Registro D.G.S. n.º 203336/A</p>	<p>INSECTICIDAS MOGAR S Rafael, 14 - Tel. 57 04 62 - part. 570981</p>	<p>RENAULT TALLERES COSTA Avda. de Alcoy, 109 Tel. 57 09 61</p>
<p>FORN I PANADERIA MANCANERA Mestre Blasco, 6 Tel. 57 10 13</p>	<p>CASTOR DEFENSAS AGRICOLAS Almacenes, Ventas y Servicio Técnico Agrícola Alm.: Avda. Fontilles, 7 Tel. 57 10 75 Oficinas: Tels. 51 12 44 - 57 12 97</p>	<p>TALLERES J. REIG Servicio Ofic. PEUGEOT-TALBOT COMPRA VENTA DE USADOS Avda. Alcoy, 82 Tel. 57 02 66</p>
<p>PASTELERIA, PANADERIA Y BOLLERIA RAFAEL CLOQUELL San Fernando, 41 Tel. 57 03 57</p>	<p>Cooperativa Agrícola Caja Rural de Pego Les desea felices fiestas patronales San Rafael, 20 Tel. 57 00 73</p>	<p>TALLER DE CHAPISTERIA Vicente Rovira Avda. Valencia, 17-Tel. 570821</p>
<p>Ecce-Homo PANADERIA RAFAEL SISCAR Ecce-Homo, 1 Tel. 57 01 65</p>	<p>AUTOMOVILS</p>	<p>TALLER SERVI REPARACIONES EN GENERAL DEL AUTOMOVIL Ctra. Denia, 21 - Tel. 57 15 01</p>
<p>PANADERIA del de "EBO" Crt. Denia, 22 Tel. 57 00 28</p>	<p>talleres VIBER Reparación automóviles - Ser. Ofic. CITROEN Av. Alcoy, 69-Tel. 57 05 84 part. 57 08 64</p>	<p>REPARACION AUTOMOVILES Auto - Pego Tel. 57 09 74</p>
<p>Pateleria LA FONT Pasteleria CERVANTES Plà de la Font - Tel. 57 02 70 i 57 07 84</p>	<p>PLANCHA Y PINTURA DEL AUTOMOVIL Hnos. LLORET Avda. Alcoy, 42 Tel. 57 10 70</p>	<p>Talleres CESAR Servicio Oficial FORD VEHICULOS DE OCASION Av. de Alcoy, 46 Tel. 57 06 71</p>
<p> PASTISSERIA SERVER Poeta Llorente, 6 Tel. 57 03 59 PEGO</p>	<p>seat SERVICIO OFICIAL Avda. de Alcoy, 3 Tel. 57 02 26</p>	<p>SERVICIOS LUBRICANTES San Rafael, 62 bajo Tel. 57 05 37</p>

<p>Lavados y Engrases Alta Presión ALEMANY Av. Fontilles, 9 Tel. 57 08 55</p>	<p>CAFETERIA BAR PLÀ DE LA FONT Pla de la Font, 26 Tel. 57 09 11</p>	<p>CAFETERIA-PASTELERIA SIMO Plaça de la Constitució</p>
<p>Estación de Servicio Lavado y encerado de coches Avda. Valencia, 21 Tel. 57 04 14</p>	<p>BAR JERONIMO Paseo Cervantes, 9 Tel. 57 04 63</p>	<p>SALON FIBLOL'S LES DESEA FELICES FIESTAS San Lluís, 35</p>
<p> SERVICIO MICHELIN "POMA" AVDA. VALENCIA, 24 . Tel. 57.00 63</p>	<p>BAR TRINQUET RAFAEL FRAU Filipinas, 2 Tel. 57 13 88</p>	<p>BAR <i>Sant Antoni</i> San Rafael, 60 - Tel. 57 17 65</p>
<p>BARS</p>	<p>BAR REIG San Miguel, 109 Tel. 57 15 40</p>	<p>DISCOTECA HEXAGONO Nacional 332 a 2 Km. de Oliva y 5 de Gandia</p>
<p>Club Los Jóvenes San Jaime, 6</p>	<p>Bar PEGO BAUTISTA PELLICER Plaça Mercat, 11 Tel. 57 00 66</p>	<p>BOTIGUES</p>
<p>BAR FIBLOL'S Pl. País Valencià, 5 Tel. 57 07 21</p>	<p>Bar MERCAT especialitats de cuina i sandwihis Plaça del Mercat, 12 Tel. part. 57 16 21</p>	<p>PERFUMERIA Y CALZADOS EL PASEO Paseo Cervantes, 13 Tel. 57 11 07</p>
<p>BAR ZORRILLA Mayor, 2 - Jaume I, 18 Tel. 57 00 55</p>	<p>Cafeteria PEPE SU CAFETERIA San Antonio de Padua, 1 Tel. 57 11 98</p>	<p>DROGUERIA Y PERFUMERIA ARCO IRIS Avda. Jaume I, 32 Tel. 57 00 25</p>
<p>BAR "PUR" Vte. Pérez Ortola y Guillermo Ramiro Baño Capitán Cendra, 13 Tel. 57 10 03</p>	<p>RAMON Y CAJAL, 18 TELEFONO 57 17 43</p>	<p><i>Drogueria y Perfumeria</i> NOVA C/PAZ, 4 TEL. 570685 <i>Pego (ALICANTE)</i></p>
<p>Bar Nou DANIEL NAYA Pl. País Valencia, 5 - Tel. 57 00 54</p>	<p>Sociedad de Cazadores Pego Les desea felices fiestas Patronales Tel. (Bar) 57 10 10 Cazadores 57 11 74</p>	<p>DROGUERIA CENTRAL JOSE SENDRA SOLBES Salón de Belleza PEPITA Mayor, 16 Tel. 57 01 60</p>
<p>BAR RAMIRO Ramón y Cajal, 7 Tel. 57 03 79</p>	<p>CAFETERIA FARAIG SALON PARA BODAS, BAUTIZOS Y COMUNIONES Alicante, 1 Tel. 57 12 01</p>	<p>CALZADOS Y ARTICULOS PIEL, PERFUMERIA PUNT ZERO, NAYA TELEFONO 57 13 13</p>
<p>DISCO - BAR <i>"Victoria"</i> Plaça de la Constitució Tel. 57 05 09</p>	<p>SNACK-BAR BARRI SANDWICH, HAMBURGUESAS Y APERITIVOS Pla de la Font, 9 - Tel. 57 17 92</p>	<p>SABATERIA <i>Liquet's</i> APANYEM SABATES Santo Domingo, 4</p>
<p><i>Berlin</i> San Agustín, 2 Tel. 57 03 01</p>	<p>SIMO PASTELERIA San Agustín, 39</p>	<p>CALZADOS MAVI Ramón y Cajal, 30 Tel. 57 16 75</p>

Son Luis, 27 - Tel. 57 1551
PEGO

BOUTIQUE

Nou - Stil

Rosa Mari

Mtro. Esteve, 5 Tel. 57 09 95 - 57 02 64

G A V I S A

Distribuidor de Piensos Hens, S.A.

San Carlos, 17

Tel. 57 02 64

**CALZADOS
QUINTANA**

**TOREXO'
vaquers**

Sant Agustí, 15

Tel. 57 03 75

Falgás, s.a.

TRICOTS

Mtro. Berenguer, 23-Tel. 57 06 29-Ap. 24

RELOJERIA JOSE FERRER

Venta de relojes y reparaciones garantizadas

Filipinas, 2

PEGO

ROBA DE XIQUETS I NINES DE DRAP

Menuts

Fray Fco. Peris, 2 - bajo

Frutas VELETA

S.L.

La Paz, 47 Tel. 57 13 14 Alm. 57 02 98

Mascarell

ÓPTICA DIPLOMA

Jaume I, 10

Tel. 57 05 71

¡Vista Vd. con elegancia
y decore du hogar con gusto!

VESTIDECOR VENTURO

San Marcos, 33

Tel. 57 07 53

VALGA

VALENCIANA DE GANADERIA S.A.

MATADERO INDUSTRIAL DE AVES

Carolina Sala, s/n. - Tel. 570511 y 570291

*Mascarell
Joyer*

Jaume I, 10

Tel. 57 05 71

Silueta

Plà de la Font, 18

Tel. 57 13 25

ABSENTA LA LOCA

Destilerias Albo Pego (Alicante)

AVILA

RELOJES - JOYAS

Mayor, 8

Tel. 57 02 21

COMERCIANTS

Vicente Ibiza Durba

VINOS Y LICORES

San Rafael, 54

Tel. 57 06 66

RELOJERIA - JOYERIA

" T. O N I "

Mayor, 21

Tel. 57 08 57

Diego Garrigós Pina

Distribuidor de bollería y repostería
especialidad en empanadillas

Camilo Pérez, 3

Tel. 57 00 91

CONSTRUCCIÓ

TAMARIT
SPORTS

Ed. Victoria-Pl. Constitución-Tl. 57 15 52

VI CERESOLA COTS

Distribuidor de BITER KAS, Aguas Minerales,
Cerveza Stark-Turia y Pepsi-Cola

Almacén: Crt. Denia, 10

Tel. 57 08 05

Construcciones

BALLSA

P. Fernando Ferrando, 30

Ramón y Cajal, 10

Tel. 57 13 03

Hijo de Carmelo Ortolá s.l.

Exportador de Frutas y Abonos

San Carlos, 34 - 36 Tel. 570111-570199

ESCAYOLAS

C A M A R E N A

AV. Alcoy, 53

Tel. 57 05 76

CASA MURALLA

Artículos de regalo, deportivos y juguetería

San Cristóbal, 10

Es... FILOSA

Tel. 57 05 54

Joaquín Moll Pacheco

FABRICA DE TUBOS DE HORMIGON

Camino del Cementerio, s/n.

Tels. fábrica 57 08 25 part 57 08 29

BOUTIQUE

AN - ELEN

Plaça de la Constitució

Tel. 57 16 01

Comercial Saquera, s.a.

C.O.S.A.S.A.

Quintana Devallaes, s/n. Tel. 57 12 67

Mármoles SERVER

Elaboración de mármoles
granitos y piedras naturales

Crt. Denia, 39

Tel. 57 64 68

JOUETS I ARTICLES DE
REGAL

Vall d'Alcala, 4

Tel. 57 01 89

Distribuidor de Butano

Salvador Escrivá Sastre

Filipinas, 14

Tel. 57 07 15

Arenas FORNA S.L.

Avda. de Alcoy, 8

Tel. 57 04 30

<p>Salvador Garcia Company Material construcción - Azulejos Gres y saneamiento Distribuidor de cementos "Ford" y "Peyland" Exp. y venta: Mar, 88 Tel. 57 05 72</p>	<p>FARMACIA José Llorca Martí Ecce-Homo, 12 Tel. 57 10 28</p>	<p>CALIÚS CARPINTERIA METALICA HIERRO Y ALUMINIO Ctra. Denia, 24 Tel. 57 13 92</p>
<p>VIBRO-ORSA Bloques Vibrados R. ORTOLÁ SASTRE Ctra. Pego al Mar, s/n. Tel. 57 11 19</p>	<p>FUSTERIES</p>	<p>Taller Carpintería Metálica Mixta y Aluminio HNOS. CHAPARRO C. Cendra, 28-Tel. 570687-part.570252</p>
<p>YESOS Y ESCAYOLAS PASTOR y Compañía Pedro Sala, 23 Tel. 57 01 01 Cervantes, 10 Tel. 57 15 64 Taller: Crt. Denia, Km. 1</p>	<p>Carpintería P A V I Capitán Cendra, 111 Tel. 57 19 79</p>	<p>"SAORET" Taller Carpintería Metálica Ctra. Denia, 25 Tel. 57 14 33</p>
<p>TUBOS SAGANES TRANSPORTES FERNANDO SENDRA CARDONA Mar, 78 Tel. 57 03 26 PEGO</p>	<p> fustpal ENVASES DE MADERA Y PALETS Ctra. de Denia, 41 Tel. 57 07 05</p>	<p>Taller Carpintería Metálica y Aluminio ELIAS TORRENS Maestro Berenguer, 48 Tel. 57 11 17</p>
<p> CONSTRUCCIONES E M I C Capitan Cendra. 113 Tls. 571320 part. 570710</p>	<p>MUEBLES ALEMANY Fabr.: Ctra. Pego al Mar, Km 1-Tel. 570953 Exp.: Lavadero, 4 Tel. 57 09 33</p>	<p>B A R R E T Taller de cerrajería metálica en Hierro y Aluminio - Vallados tela Avda. Alcoy, 38 Tel. 57 03 78 y 57 12 62</p>
<p>JUPOBE Bautista Pons Berenguer Venta de pisos - Contratista de obras Alm. y ofic. San Juan, 81-Tel. 57 06 95 OLIVA: Tel. 285 18 84</p>	<p>Muebles VICENS Exp.: Poeta Llorente, 4 Tel. 57 02 61 Fab. y Exp.: Av. Valencia, 16-Tel. 570851</p>	<p>Taller Cerrajería, Carpintería Metálica y Aluminio Jaime Dominguis Cno. Carrascal, s/n. Tel. 571117-571247</p>
<p>VICENTE SANCHIS MENGUAL YESOS Y ESCAYOLAS C/. El mar, 116-Tel. 57 19 18</p>	<p>CARPINTERIA MECANICA CASILDOS Gabriel Miró, s/n. Tel. 57 05 65</p>	<p>TR TALLERES "EL ROCH, S. L." CARPINTERIA DE ALUMINIO CERRAJERIA Y CARPINTERIA METALICA Calle San Luis, 51 y 52 - Teléfono 57 03 60 - P E S S</p>
<p>VIGUETAS VIBRO - MORA Depósito de materiales Venta de tejas y ladrillos Avda. Valencia, 26 Tel. 57 04 33</p>	<p>FUSTERIA <i>Vella - Nova</i> Mtro. Esteve. 3 Tel. 57 03 15 </p>	<p>LLIBRERIES</p>
<p>Fábrica de Terrazos y Piedra Artificial PEGO - Tel. 57 08 17</p>	<p>CARPINTERIA BATOR Avda. Alicante, 16 Tel. 57 00 97</p>	<p>IMPRESA - PAPELERIA Y LIBRERIA CUQUERELLA Mayor, 11 Tel. 57 01 19 Paseo Cervantes Tel. 57 13 24</p>
<p>FARMACIES</p>	<p> CARPINTERIA EN GENERAL CODINAS - PUERTAS mengual Avda. Valencia, 20 Tel. 57 12 02</p>	<p>QUIOSCO ALEJOS F. Fco. Peris, 2, 1.ª Tel. 57 04 06</p>
<p>FARMACIA Y LABORATORIO Leocricio Pascual Esteve ESPECIFICOS Ramón y Cajal, 20 Tel. 57 00 82</p>	<p>CARPINTERIA Hnos. Cabrera y Pérez, s.l. Ctra. Denia, s/n. Tel. 57 11 70</p>	<p>QUIOSCO Mayor, 23 Reme SOBRES SORPRESA, BAGATELLES I REVISTES</p>
<p>Farmacia Encarnación Garrido Azpiroz José Antonio, 4 Tel. 57 00 23</p>	<p>CARPINTERIA Jurapa s.l. Fabricación de Mallorquinas y Puertas Avda. de Alcoy, 59 Tel. 57 06 16</p>	<p>Librería «ALCOYA» DESPACHO QUINIELAS LIBROS DE TEXTO Y MATERIAL ESCRITORIO Paz, 4 Tel. 57 13 87</p>

<p>PROFESSIONALS</p>	<p>Paquita Sendra PELUQUERA Mayorazgo Cendra, 9-bis Tel. 57 13 17</p>	<p>Bautista Aguilar García FONTANERIA Lavadero, 40 Tel. 57 08 16</p>
<p> MAPFRE DELEGACION: A. Vidal Folques San Rafael, 36 Tel. 57 04 00</p>	<p>PELUQUERIA José Riera Cortes y Breshing Servicio Posticaría Juegos Valenciana Plaça de la Constitució</p>	<p>FONTANERIA Y SANEAMIENTOS LLANSA Almacén y Exposición: Ctra. Denia, 16 Tel. 57 04 05</p>
<p>Seguros RAMON a su servicio M. Berenguer, 34 Tel. 57 07 73</p>	<p> SENDRA PELUQUERIA San Fernando, 14 PEGO (Alicante)</p>	<p>FONTANERIA P. GARRIDO San Pedro, 39 Tel. 57 00 42</p>
<p>BAÑULS GESTORIA ADMINISTRATIVA Plaça del País Valencià, 9-Tel. 57 01 54</p>	<p>PELUQUERIA DE SEÑORAS MARI CARMEN Purísima, 8 Tel. 57 12 25</p>	<p>TALLERS</p>
<p>ESTUDIO FOTOGRAFICO Porse L Argentina, 3 Tel. 57 07 04</p>	<p>PELUQUERIA DE DONES Caps Nous ANGELES Avda. Alcoy, 30 Tel. 57 19 19</p>	<p> IMA CARLOS SISCAR SASTRE Av. Valencia, 22 Tel. 57 10 51</p>
<p> MANUEL REQUENA REY Reguero, 21 Tel. 57 08 78 PEGO</p>	<p>PELUQUERIA "JUANI" Lope de Vega, 5 Tel. 57 16 69</p>	<p>TALLERES Rafael Femenia Av. Alicante, 20-Tel. 570617 part. 57 00 70</p>
<p> ESTUDI FOTOGRAFIC AVGDA. ALCOI, 63 TEL. 57 08 02 PEGO (ALACANT)</p>	<p>SAUNA Maria Argentina, 7 Tel. 57 11 54</p>	<p>Motos PASTOR Motos todas marcas y trucajes Carmel Giner, 11</p>
<p>PELUQUERIA SANTY Ramón y Cajal, 22 Tel. part. 57 12 53</p>	<p>Tintorería Conchita San Fco. Javier, 12 Tel. 57 05 60</p>	<p>TALLER MECANICO Jesús Rocher Puig Motocultores Agria e Impal San Rafael, 16 Tel. 57 03 27</p>
<p>ESTETICA Rosa Mari Carrascal, 21 - Tel. 57 19 17</p>	<p> M.O. CARLOS MENGUAL OLTRA (electricista) San Rafael, 46, 1.º Tel. 57 03 86</p>	<p>TALLER "MICA" MOTOS Y BICICLETAS San Miguel, 25 Tel. 57 08 22</p>
<p>PELUQUERIA Angelita Cots González Mayor, 21 Tel. 57 12 54</p>	<p>Joaquín Cardona ELECTRICISTA San Rafael, 22 Tel. 57 08 23</p>	<p>VARIOS</p>
<p>—peinados— MARI CARMEN San Francisco Javier, 37 - Tel. 57 06 40</p>	<p>Electricidad ROVIRA FERNANDO ROVIRA ORTOLA San Buenaventura, 19 Tel. 57 03 94</p>	<p>Lápidas SAMPER Plaça Mercat, 7 Tel. 57 09 58</p>
<p>Peluquería CELE Jaume I, 30 Tel. 57 12 61</p>	<p>JOSE AGUILAR OBJETOS DE METAL DE ARTESANIA INSTALACION Y MONTAJE DE FONTANERIA VALLET, 7</p>	<p> Wagons-lits Viajes María "Roca" Reguero, 28 Tel. 57 03 85</p>

<p>Carlos Ribera Ribera Agente de la Propiedad Inmobiliaria Compra-Venta de fincas rústicas y urbanas Mayor, 16-2.º-5.ª - Tel. 57 04 61</p>	<p> CARNICERIA Y SALCHICHERIA S. Fco. Javier, 4 - Tl. 57 05 20 - PEGO Triángulo Residencial Holyday Beach Las Marinas - DENIA - Tel. 78 27 75 Complejo Com. Les Fonts - Las Marinas</p>	<p>TEIXITS Pla de la Font, 36</p>
<p>Aguas Potables y Riego, S. A. Jaume I, 13 Tel. 57 00 61</p>	<p>Carniceria Salvador Frau Especialidad en embutidos San José, 20 Tel. 57 10 62</p>	<p>PAQUETERIA LANAS-LENCERIA ARTICULOS REGALO C/. Fray Francisco Peris, 2-Tel. 570260</p>
<p>ORTOLA TRANSPORTES San Carlos, 13 - Tel. 57 10 27 - PEGO Cuenca, 99-Tel. 3771472-VALENCIA</p>	<p>ALICANTE Helados San Roque, 24 Tel. 57 04 28 Kiosco CERVANTES Tel. 57 02 68</p>	<p>FLORES JOSELEN Pedro III El Grande Tel. 57 12 29</p>
<p>Autobuses La Amistad s.a. Servicios Regulares y de Alquiler Paz, 19 Tel. 57 03 16 PEGO Alfaro, 12 Tel. 287 44 10 GANDIA</p>	<p> Pla de la Font, 17 Tel. 57 05 29</p>	<p>Florencia FLORS Amparo Ceresola Vallet, 5.</p>
<p>PANADERIA Jaume I, 64 - Tel. 57 19 52</p>	<p> "ROMER" Sant Agustí, 19 Tel. 57 14 06</p>	<p>GREIX DECORACION · REGALOS San Fco. Javier, 20 Tel. 57 14 09</p>
<p>LA PASTISSERIA BODES-BATEJOS-COMUNIONS TRAVESSIA SAN MARC PEGO</p>	<p>Hijo de MARIA MARI Confección Bebe-Hilaturas y lanas para labores Mayor, 16 Tel. 57 03 18</p>	<p>DECORACION ACRISTALAMIENTOS PEGO San Miguel, 46 Tel. 57 11 11</p>
<p>SALVADOR BAÑULS PASTOR Pescaderia "MARI" PESCADOS FRESCOS Y CONGELADOS Maestro Blasco, 3 Tel. 57 11 30</p>	<p>tito's San Fco. Javier, 7 Tel. 57 12 28</p>	<p>CRISTALERIA Ronda CORTINAJES DECORACION Pl. de la Constitució. Tls. 570093-570758</p>
<p>Pescaderia V. ALENTADO F. Javier, 18 Tel. 57 12 72</p>	<p>Pochola Roba de xiquets Cl. Mar i Plaça de la Constitució</p>	<p>Francisco Miralles Persianas-Cortinas-Plásticos-Decoración Jaume I, 86 Tel. 57 12 56</p>
<p>Pescaderia VICIANO San Jaime, 20</p>	<p> Pla de la Font, 8</p>	<p>MARTIN GUIXOT SENDRA COLOCACION Y REPARACION PERSIANAS San Agustín, 30 Tel. 57 06 79</p>
<p>CARNICERIA MIGUEL COSTA LLORCA Plaça de la Constitució, San Roque, 26 Avda. de Alcoy, 19 - Tel. 57 09 71</p>	<p>RETALLS Argentina, 12 Tel. 57 18 42 PEGO</p>	<p>Ferreteria BOLUFER Llistes de Boda i Artcles de Regal *** Major, 15 - Sant Lluís, 8 - 11 Telf. 57 03 72</p>
<p>Carniceria FRONTERA JOSE SENDRA Jaume I, 69 Tel. 57 03 71</p>	<p>CONFECCIONS ESPORT "MAYCA" Ausias March, s/n.-Tel. 57 06 57</p>	<p>FERRETERIA CASA SENA Ramón y Cajal, 36 Tel. 57 00 17</p>
<p>CARNICERIA COSTA Plaça País valencià, 4 Tel. 57 01 67</p>	<p>BELL PUNT MODA PRONTO San Jaime, 14 -Tel. 57 17 71</p>	<p>Ferreteria, baterias de cocina y articulos regalo José Alemany García Capitán Cendra, 2 Tel. 57 10 63</p>

Electrodomésticos VIDAL

Distribuidor:

PHILCO

Kelvinator

FAMOSOS POR SU CALIDAD

ELEC-VIDAL

TV Color-Video

THOMSON

NO COMPRE SIN THOM-NI-SON
COMPRE UN THOMSON

Filipinas, 2

Tel. 57 03 32

Ramón y Cajal, 24

Tel. 57 12 51

BAZAR

Andorreta

ARTICULOS DE REGALO
PARA BODAS Y COMUNIONES
Plá de la Font, 2-Tel. 57 13 41

V Banco de Vizcaya

EL BANCO DE VIZCAYA

Se suma a las Fiestas Patronales
y se identifica con la alegría de todos,
con la misma entrega con que día a día,
se identifica con sus problemas.

C/. Poeta Llorente, 8 - Tel. 57 18 45
PEGO

LAS FIESTAS DE ESTA TIERRA

Ciudades, pueblos, barrios, tienen una cita anual para unir, para celebrar, para conmemorar: son las Fiestas.

Ferias y festividades hacen posible el merecido descanso y la gozosa diversión.

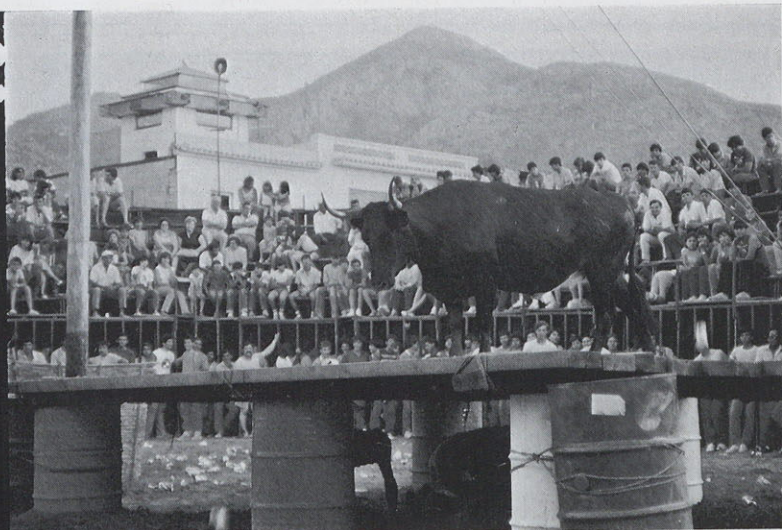
Han llegado los festejos: Ha estallado la alegría. Todo es regocijo, devoción y jolgorio en torno a la solemnidad.

Así se viven, así son las fiestas de nuestra tierra.

Caja de Ahorros de Alicante y Murcia

gente de esta tierra

**A SU SERVICIO
EN LAS PROVINCIAS DE
ALICANTE, MURCIA Y VALENCIA**

**CAJA RURAL DEL
MEDITERRANEO**

« SU CAJA »

(ANTES CAJA RURAL DE BONANZA)

EN PEGO
Paseo Cervantes, 4
Teléfono 57 13 01

Rafael Sendra

CARNES SELECTAS
TERNERA, CERDO Y RECENTAL
ESPECIALIDAD EN
EMBUTIDOS DE TODAS CLASES

San Agustin, 48 Telf. 57 0369

PEGO

(ALICANTE)

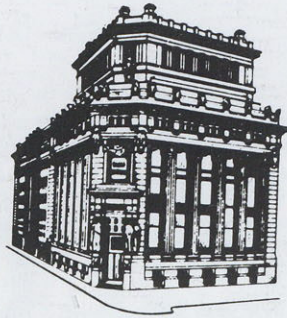
VIDEOMANIA

VIDEO CLUB

PEGO

c. SAN RAFAEL, 18

ALICANTE

BANCO CENTRAL

(R. M. MADRID, H. 4042, F. 74, T. 109)

Su Banco amigo
les desea Felices Fiestas

A su servicio en:

Plaça del Mercat, 5 - PEGO

VIDEO CLUB

Chaplin

San José, 1

PEGO
ALICANTE

CARRETERA DE DENIA S/N.

TELEFONO 57 10 14

PEGO (Alicante)

POMPAS FUNEBRES

JOSE OLTRA SENDRA

SERVICIO COCHE

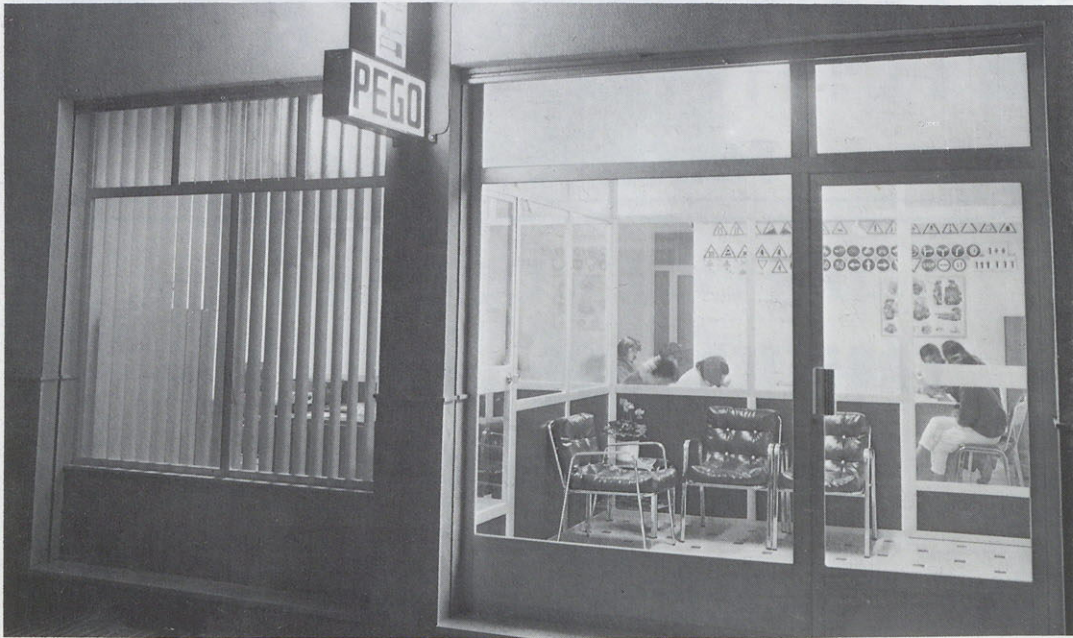

Gabriel Miró, 3 - Tel. 57 06 54 - PEGO

Gabriel Miró, 3 - ☎ 57 06 54 - Almacén: Parcent, 18

Auto - Escuela

= P E G O =

Argentina, 6 - Tel. 57 16 37 - PEGO

BANCO DE BILBAO

Cooperativa Agrícola y Caja Rural de Gandía
ENTIDAD COMARCAL

Sección Crédito PEGO:
Cl. San Fernando, 26
P E G O

Almacén Agrios:
Ctra. Gandía-Daimuz
Tel. 281 92 61 (2 lín.)
Télex 62627 COGAN E
DAIMUZ

COMARGAN

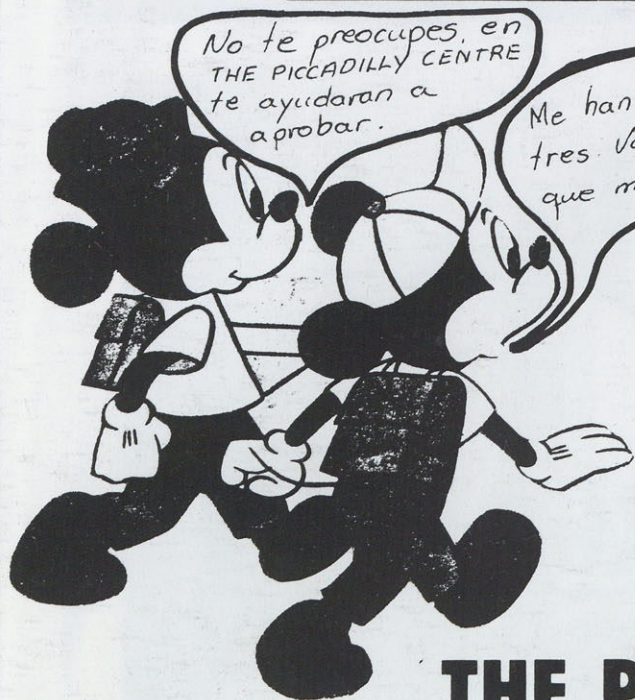
Café la
Plaça

Plaça de la Constitució

THE PICCADILLY CENTRE

CURSO DE VERANO

No te preocupes, en
THE PICCADILLY CENTRE
te ayudaran a
aprobar.

Me han suspendido
tres. Vaya verano
que me espera.

Matrícula diaria

Recuperación todas las asignaturas:
EGB. BUP y COU

IDIOMAS

Inglés, francés y español
para extranjeros

MECANOGRAFIA Y TAQUIGRAFIA
SECRETARIADO - CONTABILIDAD
INFORMATICA

Profesores cualificados
Entregamos diploma a final de curso

—Precios competitivos—

SI DESEA MAS INFORMACION LLAME A:

THE PICCADILLY CENTRE

C/. Jaime I, 31 — Teléfono 57 07 76 - PEGO

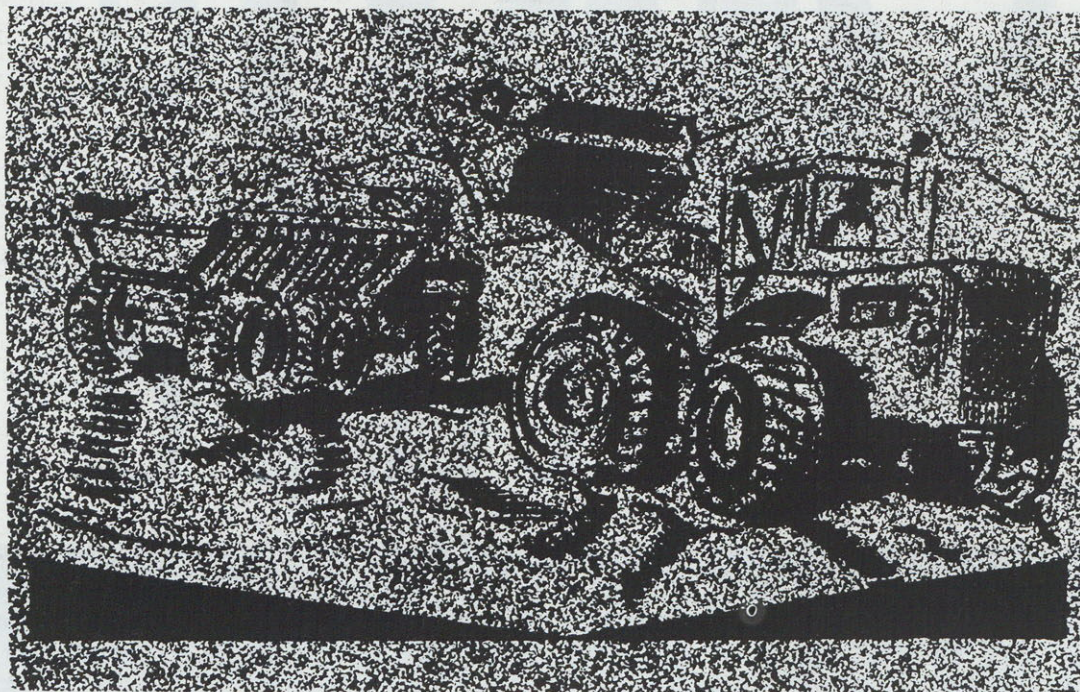
Transportes
y Nivelaciones

Vicente Morera Ferrer

• GAÑA •

Fray Humilde Soria, 5
Teléfono 285 10 56
OLIVA

Roger de Lauria, 60
PLAYA DE OLIVA

Moros i Cristians: Una tregua.

Bones Festes a tots.

CAJA DE AHORROS DE VALENCIA
CAIXA D'ESTALVIS DE VALENCIA

Caja de Ahorros Provincial de Alicante

"CAJALICANTE"

Caixa d'Estalvis Provincial d'Alacant

**La Caixa d'estalvis de la Província
i per a la Província.**

CAJA DE AHORROS
CONFEDERADA

Oficina en PEGO

Ecce - Homo, 9 - Teléfonos 570211 y 570299

BANESTO

Un Banco de hoy para un país en marcha

La Organización Bancaria más extensa de España

2.223

Oficinas
repartidas
por
todo
el País

Oficinas en la provincia:

Alcoy-Alicante -Altea
- Aspe - Benidorm -
Callosa de Segura -
Crevillente - Denia -
Elche-Elda-Jijona-Mo-
nóvar - Novelda -
Orihuela-Pego-Rojales
- Villajoyosa-Villena-
Campello-San Vicente
del Raspeig-Petrel-
San Juan-Santa Pola-
Torrevieja- Almoradí-
Ibi-Pilar de la Hora-
dada-Calpe-Sax-Jávea-
Guardamar-La Nucia-
Albátera - Monforte
del Cid - Pedreguer -
Pinoso - Orba - Vergel
-Rigastro - Jálón-Cox-
Redorans-Agost.

Los servicios del

BANCO ESPAÑOL DE CREDITO

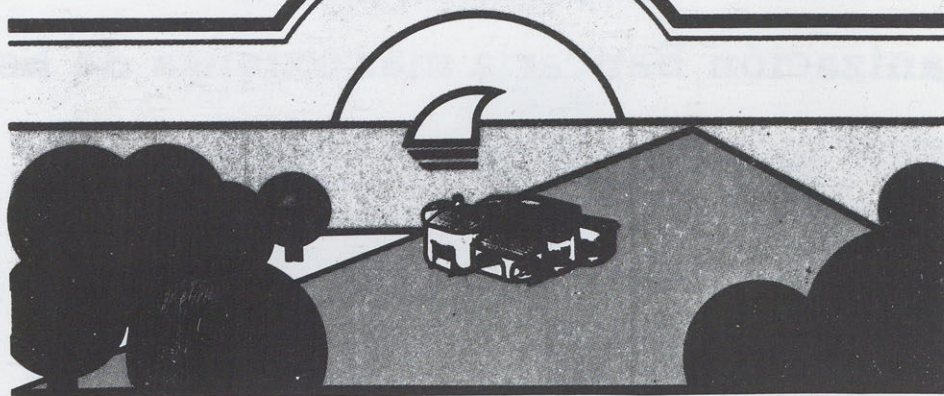
llegan a todos los lugares del mundo

REPRESENTACIONES EN:

**París - Londres - Bruselas - Ginebra - Frankfurt - Nueva
York - Buenos Aires - Bogotá - Caracas - Lima - Méjico
Montreal - Panamá - San Juan de Puerto Rico - Santiago
de Chile - Santo Domingo - Sao Paulo - Manila.**

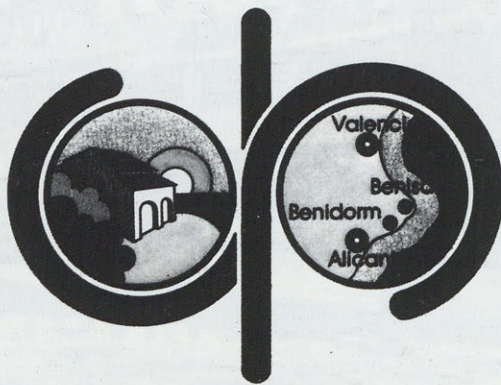
(Autorizado por el Banco de España. N.º 6142)

residencial

MONTE PEGO

*Saluda al Pueblo
en sus Fiestas Patronales*

**JUAN
PORSELLANES,
S.A.**

Av. País Valenciano, núm. 6
Telex. 68346 PORSE-E
Teléfonos (965) 73 02 00 - 73 07 04 - 73 04 07 - 57 15 12
BENISA (Alicante) España

BANCO DE VALENCIA, S. A.

CASA CENTRAL: Pintor Sorolla, 2 - VALENCIA

**247 Oficinas en las provincias de:
ALICANTE, BALEARES, BARCELONA, CASTELLON,
LERIDA, MADRID, MURCIA Y VALENCIA**

Los sistemas más avanzados de la técnica bancaria, a disposición de sus clientes.

Departamento extranjero, especializado en estos servicios, con red de corresponsales en todo el mundo.

Miembro del S.W.I.F.T. (Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication). nuevo sistema de cobros y pagos Internacionales, pudiendo beneficiarse nuestros clientes de las ventajas de esta nueva y adelantada técnica.

(Autorizado por el Banco de España con el número 12.007)

EL AUTO-CINE DRIVE-IN

LES DESEA FELICES FIESTAS Y LES PARTICIPA SU
PROXIMA PROGRAMACION

Junio
Viernes 28
Sábado 29

EL COLOSO EN LLAMAS
STRYKER

Junio
Domingo 30

Julio
Lunes 1

Un Ruso en Nueva York
LA CONQUISTA DE LA TIERRA PERDIDA

Julio
Martes 2
Miércoles 3

LA CASA MAS DIVERTIDA DE TEXAS
EN INTIMA COLABORACION

Julio
Jueves 4
Viernes 5
Sábado 6

Seguimos Fumando con CHEECH y CHONG
PSICOSIS 2 EL RETORNO DE NORMAN con A. PERKINS

Julio
Domingo 7
Lunes 8

EL MARGINAL con J. P. BELMONDO
Aterriza como puedas II

Julio
Martes 9
Miércoles 10

COMANDO SALVAJE
La Decisión de Sophie

Julio
Jueves 11
Viernes 12
Sábado 13

TORN EL CONQUISTADOR
VIERNES 13 - 3.ª Parte

Julio
Domingo 14
Lunes 15

La Aventura del Poseidón
DOS SUPERDOS con B. SPENCER
y T. HILL

SUPER PEGO

Les desea Felices Fiestas

C/. San Juan, 83 - Teléfono 57 11 27 - P E G O

PASCUAL HERMANOS, S.A.

Avenida Valencia, 23 - Teléfono 57 02 51

**saluda
a la Villa de Pego
y
les desea
felices Fiestas Patronales**

EDITA:

Comissió de Festes del molt Il.lustríssim Ajuntament de la Vila de Pego.

AMB LA COL.LABORACIÓ DE:

**L'Associació d'Activitats Culturals.
Concejalía de Cultura.**